

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristotelis de arte poetica liber

Aristoteles

Lipsiae, 1904

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

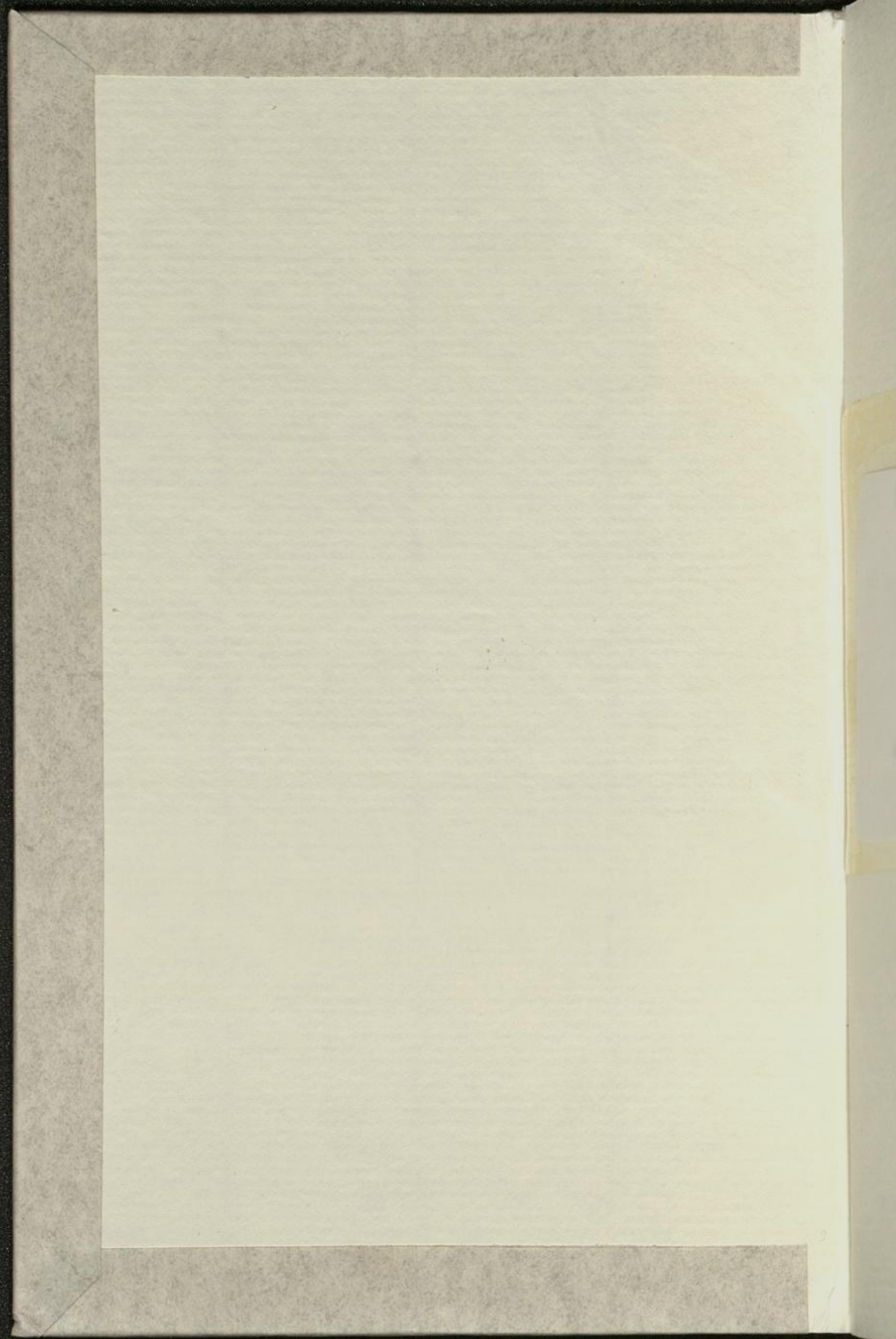
[urn:nbn:de:hbz:468-1-1709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1709)

10 ●

GUBHB

104

+1

SIG: 10 GUBG1014+1

<20+>04509V58C74504542S1

SW

DI

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.

ARISTOTELIS
DE ARTE POETICA
LIBER.

RECENSUIT

GUILELMUS CHRIST.

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MCMLV.

1878

M-60

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIAN.

	geh.	geb.		geh.	geb.
	M. S.	M. S.		M. S.	M. S.
Aelianus ed. Hercher. 2 voll.	9.—	10.05	Boetius de inst. arithm. ed. Friedlein	5.10	5
— varia historia	—90	1.30	— de consolatione ed. Teuber	2.70	
Aeschines ed. Franke.	—90	1.30	— comm. in libr. Aristotelis <i>regi</i>		
— ed. Blass	2.40	2.80	— <i>epiquyria</i> rec. Meister. 2 voll.	8.70	9
— Ed. mai. c. Ind. Aeschin.	8.—	8.60	Bucolici Graeci ed. Ahrens. Ed. II	—60	1
[—] Ind. Aeschin. comp. Preuss.	6.40		Caesar ed. Dinter. Ed. II min.	1.50	2
Aeschylus tragoediae ed. Weil	1.50	2.—	— bell. Gall. Ed. II min.	—75	1
— Singulae tragoediae	—30	—60	— bell. civile. Ed. II min.	—60	—9
[—] Schol. in Pers. ed. Dähnhardt	3.60	4.20	— ed. Kübler. bell. Gall. Ed. min.	—75	1.1
Alexander Lycop. ed. Brinkmann.	1.—	1.25	— Ed. maior	1.20	1.6
Ammianus M. ed. Gardthausen. 2 voll.	7.20	8.40	— bell. civ. Ed. min.	—60	—9
Anacreon ed. Rose. Ed. II.	1.—	1.40	— Ed. maior	—90	1.30
Andocides ed. Blass. Ed. II.	1.20	1.60	— b. Alex., b. Afr. Ed. mai.	1.—	—1.40
Anna Comnena ed. Reiferscheid. 2 voll.	7.50	8.60	— Ed. min.	—60	1.—
Anthimus ed. Rose	1.—	1.25	— b. Hisp. Fragm. Indices	1.50	1.90
Anthologia Gr. ed. Stadtmüller. I	6.—	6.60	Callinici vita S. Hypatii	3.—	3.40
— II, 1	8.—	8.60	Calpurni Flacci declamationes		
— Lat. I, 1 ed. Riese. Ed. II.	4.—	4.60	— ed. Lehnert	1.40	1.80
— II ed. Buecheler. 2 fascic.	9.20	10.35	Cassius Felix ed. Rose	3.—	3.40
Antiphon ed. Blass	2.10	2.50	Cato ed. Keil	1.—	1.40
Antoninus ed. Stieh	2.40	2.80	Catullus ed. Müller.	—45	—75
Apollonius Perg. ed. Heiberg. 2 voll.	9.—	10.—	— Tibull., Propert. ed. Müller	2.70	3.20
Apollonius Rhodius ed. Merkel	1.—	1.40	Cebetis tabula ed. Praescher.	—60	—90
Appianus ed. Mendelssohn. 2 voll.	9.—	10.—	Chronica min. ed. Frick. 2 voll. Vol. I	6.80	7.40
Apulei metamorph. ed. v. d. Vliet	3.—	3.50	Cicero ed. Müller. 5 partes (=11 voll.		
— Apologia, Florida ed. v. d. Vliet	4.—	4.50	— =37 fascic.). Pars I, 1. 2. M. 3. 45		
Archimedes ed. Heiberg. 3 voll.	18.—	19.80	— geb. M. 4. 40. Pars II, 1—3. M. 6. 30.		
Aristaeus epist. ed. Wendland	4.—	4.50	— geb. M. 7. 80. Pars III, 1. 2. M. 7. 80.		
Aristophanes ed. Bergk. 2 voll. Ed. II	3.—	4.—	— geb. M. 9.—. Pars IV, 1—3. M. 6. 30		
— Singulae comoediae	—45	—75	— geb. M. 7. 80	23.85	29.—
Aristoteles, de partibus animal.			— oratt. sel. ed. Müller. 2 partes	1.50	2.20
— ed. Langkavel	1.80	2.20	— edd. Eberhard-Hirschfelder	2.—	2.50
— de arte poetica ed. Christ	—60	—90	— epistolae ed. Wesenberg. 2 voll.	6.—	7.20
— physica ed. Prantl	1.50	1.90	— sel. ed. Dietsch. 2 partes	2.50	3.40
— ethica Eudemica ed. Susemihl	1.80	2.10	Claudiani carmina ed. Koch.	3.60	4.20
— Nicomachea rec. Susemihl			Cleomedes ed. Ziegler	2.70	3.20
— cur. Apell.	2.40	2.80	Commodianus ed. Ludwig. 2 voll.	2.70	3.50
— de coelo, al. ed. Prantl	1.20	1.60	[Constantinus] Inc. I. de C. Magno		
— de coloribus, al. ed. Prantl	—60	—90	— ed. Heydenreich	—60	—90
— politica ed. Susemihl. Ed. III	2.40	2.80	Cornelius Nepos ed. Fleckeisen	—30	—60
— magna moralia ed. Susemihl	1.20	1.60	Cornutus ed. Lang	1.50	2.—
— de anima libri III ed. Biehl	1.20	1.60	Curtius Rufus ed. Vogel	1.20	1.60
— ars rhetorica ed. Römer. Ed. II	3.60	4.—	Damasus ed. Ihm	2.40	2.80
— methaphysica ed. Christ	2.40	2.80	Demetrius Cydonius ed. Deckelmann	1.—	1.40
— fragmenta ed. Rose	4.50	5.—	Demosthenes edd. Dindorf-Blass.		
— oeconomica ed. Susemihl	1.50	1.90	— 3 voll. (=6 partes). Ed. IV min.	4.50	6.—
— de plantis ed. Apell	3.—	3.40	— 3 voll. Ed. IV maior	7.20	9.—
— <i>polit. Aegy.</i> ed. Blass. Ed. IV	1.80	2.40	Dictys ed. Meister.	1.50	2.—
— parva naturalia ed. Biehl	1.80	2.10	Dinarchus ed. Blass	1.—	1.40
— Arriani expeditio Alex. ed. Abicht	1.20	1.70	Dio Cassius ed. Meib. 5 voll. Vol. I, II	8.10	9.20
— scripta minora ed. Eberhard	1.80	2.20	Dio Chrysost. ed. Dindorf. Vol. II	2.70	—
Athenaeus ed. Kaibel. 3 voll.	17.10	18.90	Diodorus ed. Vogel. 5 voll. Vol. I—III	11.20	13.—
Augustini de civ. dei ed. Dombart.			Dionysius Halle. ed. Jacoby. Vol. I—III	9.60	11.40
— Ed. II. 2 voll.	6.—	7.20	— opusc. rhet. edd. Usener et Rader-		
— confessionum ll. XIII ed. Knigt	2.70	3.20	— macher. Vol. I	6.—	6.60
Aulularia ed. Peiper	1.50	2.—	Diophantus ed. Tannery. 2 voll.	10.—	11.—
Ausonius ed. Peiper	6.60	7.20	Donatus rec. P. Wessner. Vol. I.	10.—	10.80
Autolyces ed. Hultsch	3.60	4.—	— Epic. Gr. fragm. ed. Kinkel. I.	3.—	3.50
Avieni Aratea ed. Breysig	1.—	1.40	— epic. poes. Gr. Iudib. corpusc. I		
Babrlus ed. Schneidewin	—60	1.—	— ed. Brandt et Wachsmuth. 2 voll.	6.—	7.—
— ed. Crusius. Ed. maior.	8.40	9.—	— Epictetus ed. Schenkl. Ed. minor	6.—	6.60
— Ed. minor	4.—	4.60	— Ed. maior	10.—	10.80
Bacchylidis carmina ed. Blass. Ed. II	2.40	2.90	Euclidis Elementa ed. Heiberg. 5 voll.	24.60	27.40
Benedicti regula ed. Wölflin	1.60	2.—	— Data ed. Menge. Optica ed. Heiberg	10.—	11.20

Dies
Bibli
Notiz
dürft
entlie

LIBRARY
geh. R.
H. S. M.
5.10 5
2.70
8.70 9
— 60 1.
1.50 2.
— 75 1.
— 60 — 9
— 75 1.1.
1.20 1.6
— 80 — 94
— 90 1.30
1. — 1.40
— 60 1. —
1.50 1.90
3. — 3.40
1.40 1.80
3. — 3.40
1. — 1.40
— 45 — 75
2.70 3.20
— 60 — 90
6.80 7.40
33.85 29. —
1.50 2.20
2. — 2.50
6. — 7.20
2.50 3.40
3.60 4.20
2.70 3.20
2.70 3.50
— 60 — 90
— 30 — 60
1.50 2. —
1.20 1.60
2.40 2.80
1. — 1.40
4.50 6. —
7.20 9. —
1.50 2. —
1. — 1.40
8.10 9.20
2.70 —
11.20 13. —
9.60 11.40
6. — 6.60
10. — 11. —
10. — 10.80
3. — 3.50
6. — 7. —
6. — 6.60
10. — 10.80
24.60 27.40
10. — 11.20

Universitätsbibliothek Wuppertal

W00260247

ARISTOTELIS
DE ARTE POETICA

LIBER.

RECENSUIT

GUILELMUS CHRIST.

EDITIO STEREOTYPA.

Dieses Buch stammt aus der
Bibliothek Günther Jachmann
Notizen und Randbemerkungen
dürfen nicht verändert oder
entfernt werden!

Jachmann

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MCMIV.

1878

10
GUBHB 1045+1

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

84. 25 634

Arum libell
I 11, III
stelis operum
a philosopho
Laertius V
in inuria tem
cui graecor
enti et Aristot
Omnium
codicum fo
1741 Leo
quantepe
editioe
multos e
Bei vero
diligentiss
interpolati
industria com
acuraram acus
vera emen
quid Ari
brevitati t
commo

Aureum libellum de arte poetica ante rhetorica, utpote sexies (I 11, III 1. 2. 18) illic laudatum, in hac nova Aristotelis operum editione collocandum curavimus. Duobus libris a philosopho artem poeticam esse explicatam Diogenes Laertius V 24 memoriae prodidit, quorum alter pridem iniuria temporum intercidit, priorem grammatico nescio cui graecorum rhetorum libros uno corpore complectenti et Aristotelis rhetoricis poetica subicienti servatum debemus. Omnium autem, in quibus hic liber exaratus exstat, codicum fontem atque originem esse codicem Parisinum 1741 Leon. Spengelius primus perspexit, qua re explorata quantopere curae criticae promotae sint, vel ex Bekkeri editione academica intellegas, in qua vir doctissimus multos errores codicum interpolatorum intactos reliquit. Rei vero cumulum addidit Vahlenius codice ille Parisino diligentissime denuo excusso et librorum apographorum interpolationibus separatis. Critica subsidia Vahlenii industria comparata ita meum in usum converti, ut coniecturarum acuminibus magis quam ille ad corrupta scriptoris verba emendanda uterer. Licet enim saepe anceps haereas, quid Aristotelis sive dicendi neglegentiae sive disserendi brevitati tribui debeat, nullis tamen grammaticorum tricis commotus sum, ut summum philosophum ob-

scure et soloece quam expedite et graece scribere maluisse putarem. Mihi quidem ipsi perpauca nec nisi pusilla quaedam perpolire contigit, sed ab aliis ingeniose inventa et feliciter emendata recipere et sine ulla cavillatione comprobare non ultimum hoc praesertim tempore editoris officium esse existimavimus. Neque codicum sordibus textum defoedari, ingenii lumina in adnotationibus delitescere volui, praesertim cum ea esset forma huius editionis, ut caveri posset, ne quis pro nummis lupinos sibi commodari putaret. Verba igitur falso codici archetypo illata uncinis biangulis eicienda, vitiose omissa unangulis adicienda significavimus et si qua menda librorum coniecturis virorum doctorum recte sublata esse videbantur, in apparatu critico quid quoque loco in codice archetypo exaratum esset breviter et succincte adnotavimus. Libri autem archetypi errores codicibus apographis quot et quibus correcti sint, viri docti quis primus locum corruptum tentaverit quis emendationem perfecit, quae quisque fidenter statuerit quae dubitanter proposuerit postea improbaverit, haec et similia qui scire velit, is adeat praeter editionem Bekkeri academicam editiones alteras Vahlenii et Susemihlii.

Magis vero quam verborum corruptelae in hoc libro offensioni sunt ordo disputationis haud raro turbatus, res quas quam maxime explicari desideres silentio praetermissae, varia denique singularum partium elocutio. Ut enim nonnullae partes, velut cap. XIII, dilucide expositae et ad umbilicum prorsus adductae sunt, ita aliae magis leviter adumbratae quam diligenter elaboratae esse videntur. Etiam si autem hae quaestiones minus editori quam interpreti curae esse debeant, tamen editori quoque quaerendum fuit, num ordine paragraphorum mutato, lacunae signis interpositis, variis denique typhetarum adminiculis lectio libelli expediri possit. Atque lacunarum quidem si-

gnis, levissimo criticorum refugio, nusquam usus sum nisi lectore in adnotationibus monito, quae fere res lacuna haustae esse viderentur. Ad transpositionum vero audaciam non confugimus, nisi quo loco transpositione facta genuinus disputationis ordo certe restitui poterat. Unde Heinsio Spengelio aliis cap. XV post cap. XVIII transponentibus oboedire non ausi sumus, quandoquidem ut scriptorem post disceptationem de fabula eiusque partibus finitam de moribus disserere coepisse par fuit, ita in capp. XVII et XVIII quaestiones nonnullae moventur, quae ne ad fabulam quidem apte referuntur. Qua de causa aliam, quae rerum turbae explicarentur, viam ineundam esse putavimus. Praeterquam enim quod in libro procul dubio assidue lectitato nonnullae explicationes a grammaticis et philosophis adiectae esse videntur, quae uncinis a scriptoris verbis separanda curavimus, Aristoteles quoque ipse ita disputationem instituit, ut postquam rei cuiusque capita proposuisset tamquam in excursu alia subiceret, quibus partim res antea significatas accuratius excuteret, partim novas quaestiones tenui filo cum summa disputationis cohaerentes explicare conaretur. Idem, qua erat ingenii felicitate et indefesso nova inveniendi et obscura retractandi studio, in iis, quae antequam ad rhetorica explicanda transiret de poetica arte conscripserat, adeo non acquievisse videtur, ut nova subinde in margine adiceret. Haec autem supplementa cum a scriptore ipso leviter magis adlita quam prioris editionis verbis adcurate intexta fuerint, peius etiam ab iis qui post philosophi mortem libros eius divulgaverunt habita sunt. Neque enim solum compages conglutinandi cura eos supersedissee sentio sed etiam festinanti opera eo negligentiae processisse, ut nonnulla falso loco interponerent. Inde turbas huius libri maiorem partem originem cepisse mihi persuasum est, sed cum eas penitus remove

difficillimum sit, religiosi editoris officium magis facturus mihi videbar, si ulcera significassem potius quam sanare tentavissem. Itaque stellulis adpositis eas libri particulas indicavimus, quae cum secundis curis ab Aristotele adiectae essent parum apte cum reliqua parte libri connexae esse viderentur.

Monachii idibus Martiis a. MDCCCLXXVIII.

W. Christ.

Schl-Wörter

Griech

I Griech
von A.

II Deuts
gekürz

Latein

I Latein
geh.

II Deuts
geh.

Cäsar

Nepos

zusam

Home

Ovids

von K

Phäd

Xeno

geh.

Xeno

geh.

Sieb

Von

Mr. prof.

Schul-Wörterbücher der klassischen Sprachen

im Verlage von

B. G. TEUBNER in Leipzig.

Griechisch: Von G. E. Benseler und K. Schenkl. 2 Bde. gr. Lex.-8.

I. Griechisch-Deutsch. Von G. E. Benseler. 11. Aufl., von A. Kaegi. geh. 6 *M.* 75 *S.*, in Halbfrz. geb. 8 *M.*

II. Deutsch-Griechisch. Von K. Schenkl. 5., teilw. gekürzte Aufl. geh. 9 *M.*, in Halbfrz. geb. 10 *M.* 50 *S.*

Lateinisch: Von F. A. Heinichen. 2 Bde. gr. Lex.-8.

I. Lateinisch-Deutsch. 6. Aufl., von C. Wagener. geh. 6 *M.* 30 *S.*, in Halbfrz. geb. 7 *M.* 50 *S.*

II. Deutsch-Lateinisch. 5. Aufl., von C. Wagener. geh. 5 *M.* 25 *S.*, in Halbfrz. geb. 6 *M.* 50 *S.*

Sonder-Wörterbücher

zu

Cäsar. Von H. Ebeling. 5. Aufl., von J. Lange. geb. 1 *M.* 60 *S.*

Nepos. Von H. Haacke. 13. Aufl. geh. 1 *M.*, geb. 1 *M.* 30 *S.* Mit dem Texte des Nepos zusammen geh. 1 *M.* 20 *S.*

Homer. Von G. Autenrieth. 9. Aufl., von A. Kaegi. geb. 3 *M.* 60 *S.*

Ovids Metamorphosen. Von J. Siebelis. 5. Aufl., von Fr. Polle. geh. 2 *M.* 70 *S.*, geb. 3 *M.* 10 *S.*

— kleine Ausg., bearb. v. Stange. geb. 2 *M.* 50 *S.*

Phädrus. Von A. Schaubach. 3. Aufl. geh. 60 *S.* Mit dem Texte des Phädrus 90 *S.*

Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. 9. Aufl. geh. 1 *M.* 80 *S.*, geb. 2 *M.* 20 *S.*

Xenophons Hellenika. Von K. Thiemann. 4. Aufl. geh. 1 *M.* 50 *S.*, geb. 1 *M.* 90 *S.*

Siebelis' tirocinium poeticum.

Von A. Schaubach. 11. Aufl. geb. 80 *S.*

Schülerpräparationen zu latein. u. griech. Schriftstellern.

gr. 8. steif geh

- Caesar, bell. Gallicum, von Prof. Bräuhäuser in Stuttgart. 1. Heft. B. I. 2. Aufl. 30 Pf. — 2. Heft. B. II u. III. 2. Aufl. 40 Pf. — 3. Heft. B. IV u. V. 2. Aufl. 50 Pf. — 4. Heft. B. VI. 40 Pf. — 5. Heft. B. VII. 40 Pf.
- Caesar, bell. civile, von Prof. Bräuhäuser in Stuttgart. Heft 1. Buch I. II. 40 Pf. — Heft 2. Buch III. 40 Pf.
- Ciceros Rede über den Oberbefehl des Cn. Pompeius, von Reallehrer Bitsch in Alzey. 30 Pf.
- Ciceros Catilin. Reden, von Prof. Dr. Votsch in Magdeburg. 1. Heft. I. u. II. Rede. 40 Pf. — 2. Heft. III. u. IV. Rede. 30 Pf.
- Ciceros Rede für Roscius Am., von Prof. Stahlecker in Tübingen. 50 Pf.
- Ciceros Rede für Archias, von Prof. Stahlecker in Tübingen. 30 Pf.
- Ciceros Rede gegen Verres IV, von Prof. Wunder in Heilbronn. 60 Pf.
- Ciceros Rede für Milo, von Prof. Dr. Kley in Ludwigsburg. 40 Pf.
- Ciceros Rede für Delotarus, v. Prof. Wetzel in Schw.-Hall. (U. d. Pr.)
- Ciceros Rede für Ligarius, v. Prof. Wetzel in Schw.-Hall. (U. d. Pr.)
- Horaz, von Prof. Ludwig in Schw.-Hall. (U. d. Pr.)
- Livius Buch 21 von Prof. Dr. Kley in Ludwigsburg. 60 Pf.
- Livius Buch 1 u. 2 von Oberlehrer Dr. Reeb in Mainz. (U. d. Pr.)
- Sallust, von Prof. Dr. Votsch in Magdeburg. 1. Heft. Bell. Cat. 60 Pf.
- Tacitus' Annalen, v. Prof. Dr. Kottmann in Rottweil. (U. d. Pr.)
- Tacitus' Germania, von Prof. Dr. Dürr in Kannstatt. (U. d. Pr.)
- Vergils Aeneide, von Prof. Dr. Drück in Stuttgart. 1. Heft. B. I. 2. Aufl. 30 Pf. — 2. Heft. B. II u. III. 40 Pf. — 3. Heft. B. IV. 40 Pf.
- Demosthenes' Reden, von Rekt. Dr. Treuber in Tübingen. 1. Heft. Philipp. Reden. 30 Pf. — 2. Heft. I.—III. Olynth. Rede und Rede über den Frieden. 40 Pf.
- Herodot, von Oberlehrer Grundmann in Rawitsch. 1. Heft. B. V. 50 Pf. — 2. Heft. B. VI. 40 Pf.
- Homers Odyssee, von Prof. Dr. Fehleisen in Schw.-Hall. 1. Heft. B. I u. II. 2. Aufl. 30 Pf. — 1b. Heft. B. III u. IV. 40 Pf. — 2. Heft. 2. Aufl. B. V—VIII. 60 Pf. — 3. Heft. B. IX—XII. 2. Aufl. 60 Pf. — 4. Heft. B. XIII—XVIII. 40 Pf. — 5. Heft. B. XIX—XXIII. 40 Pf.
- Homers Ilias, von Rektor Dr. Klett in Kannstatt. 1. Heft. B. I u. II. 40 Pf.
- Platons Apologie und Kriton, von Prof. Dr. S. Teuffel in Tübingen. 40 Pf.
- Sophokles' Philoktetes, von Prof. Dr. H. Ludwig in Schw.-Hall. 50 Pf.
- Sophokles' Antigone, von Prof. Ludwig in Schw.-Hall. (U. d. Pr.)
- Thukydides, von Dir. Dr. S. Widman in Wongrowitz. 1. Heft. B. I. 80 Pf. — 3. Heft. B. VI. 60 Pf. — 4. Heft. Buch VII. 40 Pf.
- Xenophons Anabasis, von Prof. Dr. R. Wagner in Esslingen. 1. Heft. B. I. 50 Pf. — 2. Heft. B. II. 40 Pf. — 3. Heft. B. III u. IV. 60 Pf.
- Xenophons Hellenika, von Prof. Dr. R. Wagner in Esslingen. 1. Heft. Buch I. 40 Pf.

ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

1 *Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἦν τινα* 1447^a
δύναμιν ἕκαστον ἔχει, καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους
εἰ μέλλει καλῶς ἔξειν ἢ ποιήσῃς, ἔτι δὲ ἐκ πόσων καὶ ποίων 10
ἔστι μορίων, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τῆς αὐτῆς
ἔστι μεθόδου, λέγωμεν ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν πρῶτον ἀπὸ
τῶν πρώτων.

ἐποποιία δὴ καὶ ἡ τῆς τραγωδίας ποιήσῃς, ἔτι δὲ κω-
μωδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς ἀνλητικῆς ἢ πλείστη 15
καὶ καθαριστικῆς, πᾶσα τυγχάνουσιν οὐδαί μιμήσεις τὸ σύν-
ολον, διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν, ἢ γὰρ τῶ ἐν ἑτέροις
μιμῆσθαι ἢ τῶ ἕτερον ἢ τῶ ἑτέρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον.
ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνται τινες
ἀπεικάζοντες, οἱ μὲν διὰ τέχνης οἱ δὲ διὰ συνηθείας ἕτεροι 20
δὲ διὰ τῆς φύσεως, οὕτω καὶ ταῖς εἰρημέναις τέχναις. ἅπασαι
μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ἠυθμῶ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ,
τούτοις δ' ἢ χωρὶς ἢ μεμιγμένοις, οἷον ἁρμονία μὲν καὶ
ἠυθμῶ χρώμεναι μόνον ἢ τε ἀνλητικὴ καὶ ἡ καθαριστικὴ κἂν
εἴ τινες ἕτεροι τυγχάνωσιν οὐδαί <τοιαῦται> τὴν δύναμιν, 25
οἷον ἡ τῶν συρίγγων, αὐτῶ δὲ τῶ ἠυθμῶ [μιμοῦνται] χωρὶς
ἁρμονίας ἢ τῶν ὄρχηστῶν, καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζο-
μένων ἠυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἦθη καὶ πάθη καὶ πράξεις· ἡ

A^o = cod. Paris. 1741.

1447^a 9 ἕκαστον *A*^o. — 12 λέγωμεν *A*^o. — 17 ἐν Forchham-
 mer: γένει *A*^o. — 21 φύσεως Madius: φωνῆς *A*^o. — καὶ ἐν apogr.
 — 25 τοιαῦται add. apogr. — 26 μιμοῦνται del. Spengel. — 27
 ἢ apogr.: οἱ *A*^o.

Aristoteles Vol. XIII.

δὲ [ἐποποιία] μόνον τοῖς λόγοις φιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις, καὶ
 τούτοις εἴτε μινύσσει μετ' ἀλλήλων εἴθ' ἐνὶ τινὶ γένει χρωμένη
 1447^b τῶν μέτρων, (ἀνώνυμος) τυγχάνουσα μέχρι τοῦ νῦν· οὐδὲν
 γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοῖς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου
 10 μίμους καὶ τοῖς Σωκρατικοῦς λόγους, οὐδὲ εἴ τις διὰ τριμέτρων
 ἢ ἑλεγεῶν ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων ποιοῖτο τὴν
 μίμησιν· πλὴν οἱ ἄνθρωποι γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ
 ποιεῖν ἑλεγειοποιούς, τοὺς δὲ ἐποποιούς ὀνομάζουσιν, οὐχ ὡς
 κατὰ τὴν μίμησιν ποιητὰς ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσ-
 15 αγορεύοντες. καὶ γὰρ ἂν ἱατρικὸν ἢ φυσικὸν τι διὰ τῶν
 μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν εἰώθασιν, οὐδὲν δὲ κοινόν
 ἐστὶν Ὀμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον· διὸ τὸν μὲν
 ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιη-
 20 τὴν. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μινύσσει ποιοῖτο
 τὴν μίμησιν, καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν
 ῥαψωδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, καὶ (τοῦτον) ποιητὴν προσ-
 αγορευτέον. περὶ μὲν οὖν τούτων διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον·
 εἰσὶ δὲ τινες αἰ πάνσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἶον
 ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἢ τε τῶν διδυραμβικῶν
 25 ποιήσεως καὶ ἢ τῶν νόμων καὶ ἢ τε τραγῳδία καὶ ἢ κωμῳδία,
 διαφέρουσι δὲ ὅτι αἱ μὲν ἅμα πάνσι αἱ δὲ κατὰ μέρος.

ταύτας μὲν οὖν λέγω τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν, ἐν οἷς
 ποιοῦνται τὴν μίμησιν. ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττον-
 1448^a τας, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ ἀνύλους εἶναι — τὰ γὰρ 2
 ἦθη σχεδὸν αἰεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνους, κακία γὰρ καὶ ἀρετὴ
 τὰ ἦθη διαφέρουσι πάντες — ἦτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς ἢ
 χεῖρονας ἢ καὶ τοιούτους (ποιουῦσιν), ὥσπερ οἱ γραφεῖς·
 5 Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρείττους, Παύσιον δὲ χεῖρους, Διονύ-

29 ἐποποιία secl. Ueberweg. — ἢ φιλοῖς Vahlen. 1447^b 9
 ἀνώνυμος add. Bernays — τυγχάνει οὕσα Suckow. — 15 κατὰ τὴν
 apogr.: τὴν κατὰ A^c. — 16 φυσικὸν Heinsius: μουσικὸν A^c. —
 22 καὶ τοῦτον apogr.: καὶ A^c δικαίως Ueberweg. — 24 αἰ apogr.:
 οἱ A^c. — 25 διδυραμβῶν apogr. — 28 οἷς Victorius: αἷς A^c.

σος δὲ ὁμοίως
 ἐκείνη μίμησιν
 τῶν ἑταρῶν
 καὶ αἰτλησέ-
 τητος· καὶ
 οἶον Ὀμηροῦ
 δὲ ὁ Θάσιος
 γένος ὁ τῆ
 ραψῳδίας καὶ
 Τριπόδους καὶ
 ἑξαπόδους καὶ
 γὰρ χεῖρους
 εἶτι δὲ
 αὐτοῦ ἂν τι
 ἴσται ὅτε μίμη-
 σιν Ὀμηροῦ ποιοῦ-
 σις πρᾶττον
 πάντας δια-
 ἴν οἷς τε
 μίμησιν Ὀμή-
 ρου ἁμιστοφάνου
 ὄθεν καὶ δὲ
 τὰ δρῶνται
 τῆς κωμῳδίας
 Μεγαροῦ οὐ
 γενομένης
 ποιητῆς πο-
 τῆς τραγῳδίας

1448^a 9
 2^a pr. man.
 — 16. μιμή-
 — 21 τῆ] τῶν
 τῆς ὁμοίως

σιος δὲ ὁμοίους εἶκαζεν· δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν
 ἐκάστη μιμήσεων ἔξει ταύτας τὰς διαφορὰς καὶ ἔσται ἕτερα
 τῷ ἕτερα μμειῖσθαι τοῦτον τὸν τρόπον. καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει
 καὶ ἀυλήσει καὶ κιδαρῖσει ἔστι γενέσθαι ταύτας τὰς ἀνομοιό- 10
 τητας· καὶ [τὸ] περὶ τοὺς λόγους δὲ καὶ τὴν ψιλομετρίαν,
 οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων
 δὲ ὁ Θάσιος <ὁ> τὰς παρωδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικο-
 χάρης ὁ τὴν Ἀηλιάδα χεῖρους· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διδυ-
 ράμβους καὶ περὶ τοὺς νόμους, ὥσπερ . . γὰς, Κύκλωπας 15
 Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος· [μιμήσαιο ἄν τις] ἐν ταύτῃ δὲ τῇ
 διαφορᾷ καὶ ἡ τραγωδία πρὸς τὴν κωμωδίαν διέστηκεν· ἡ μὲν
 γὰρ χεῖρους ἢ δὲ βελτίους μμειῖσθαι βούλεται τῶν νῦν.

3 ἔτι δὲ τούτων τρίτη διαφορὰ τὸ ὡς ἕκαστα τούτων μιμή-
 σαιτο ἄν τις. καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μμειῖσθαι 20
 ἔστιν ὅτε μὲν ἀπαγγέλλοντα, ἢ ἕτερόν τι γιγνόμενον, ὥσπερ
 Ὅμηρος ποιεῖ, ἢ ὡς τὸν αὐτὸν καὶ μὴ μεταβάλλοντα, ἢ πάντας
 ὡς πράττοντας καὶ ἐνεργοῦντας τοὺς μιμουμένους. ἐν τοῖσι δὲ
 ταύταις διαφοραῖς ἡ μίμησις ἔστιν, ὡς εἶπομεν κατ' ἀρχάς,
 ἐν οἷς τε <καὶ ἄ> καὶ ὡς. ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἄν εἴη μι- 25
 μητὴς Ὀμήρου Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους, τῇ
 δὲ Ἀριστοφάνει, πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω.
 ὅθεν καὶ δράματα καλεῖσθαι τινες αὐτὰ φασιν, ὅτι μιμοῦν-
 ται δρῶντας. διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγωδίας καὶ
 τῆς κωμωδίας οἱ Ἀσριεῖς — τῆς μὲν γὰρ κωμωδίας οἱ 30
 Μεγαρεῖς οἱ τε ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας
 γενομένης καὶ οἱ ἐκ Σικελίας, ἐκεῖθεν γὰρ ἦν Ἐπίχαμος ὁ
 ποιητὴς πολλᾶ πρότερος ἂν Χιωνίδου καὶ Μάγνητος, καὶ
 τῆς τραγωδίας ἔνιοι τῶν ἐν Πελοποννησῷ — ποιούμενοι τὰ

1448^a 9 τῷ apogr.: τὸ A^c. — 13 ὁ add. apogr. — 14 Ἀηλιάδα
 A^c pr. man. — 15 ὥσπερ Ἀρχάς Castelvetro, ὡς Πέρσας Victorius.
 — 16. μιμήσαιο ἄν τις del. Vahlen. — ταύτη Casaubonus: αὐτῇ A^c.
 — 21 τι] τινά Ulrici. — 22. ἢ πάντας] ἢ πάντα Casaubonus; expec-
 taveris ὅτε δὲ μιμουμένον ἢ πραττόμενα. — 25 καὶ ἄ add. apogr.

35 ὀνόματα σημειῶν· αὐτοὶ μὲν γὰρ κόμας τὰς περιουιλῆδας καλεῖν φασιν, Ἀθηναίους δὲ δῆμους, ὡς καιρωδοὺς οὐκ ἀπὸ τοῦ καιμάζειν λεγθέντας ἀλλὰ τῇ κατὰ κόμας πλάνῃ ἀτιμαζομένους
1448^b ἐκ τοῦ ἄστεως, καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν δρᾶν, Ἀθηναίους δὲ πρᾶττειν προσαγορεύειν.

περὶ μὲν οὖν τῶν διαφορῶν καὶ πόσαι καὶ τίνες τῆς μιμήσεως εἰρήσθω ταῦτα. εἰκόασι δὲ γεννηῆσαι μὲν ὅλως τὴν 4
5 ποιητικὴν αἰτία δύο τινὲς καὶ αὐταὶ φυσικαί. τό τε γὰρ μιμείσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστί, καὶ τούτω διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζῴων ὅτι μιμητικώτατόν ἐστι καὶ τὰς μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας, καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμήμασι πάντας. σημειῶν δὲ τούτου τὸ συμβαίνειν ἐπὶ
10 τῶν ἔργων· ἂ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ὀρωμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας χαίρομεν θεωροῦντες, οἷον θηρίων τε μορφὰς τῶν ἀτιμοτάτων καὶ νεκρῶν. αἴτιον δὲ καὶ τούτου, ὅτι μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως, ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοινωνοῦσιν αὐτοῦ. διὰ
15 γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὀρωντες, ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον, οἷον ὅτι οὗτος ἐκεῖνος, ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχη προεωρακῶς, οὐχ ἢ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονὴν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χοριὰν ἢ διὰ τοιαύτην τιὰ ἄλλην αἰτίαν. κατὰ φύ-
20 σιν δὴ ὄντος ἡμῶν τοῦ μιμείσθαι καὶ τῆς ἀρμονίας καὶ τοῦ θυμμοῦ — τὰ γὰρ μέτρα ὅτι μόρια τῶν θυμμοῦν ἐστί φανερόν — ἐξ ἀρχῆς πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα κατὰ μικρὸν προάγοντες ἐγέννησαν τὴν ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων. διεσπᾶσθη δὲ κατὰ τὰ οἰκεία ἥθη ἢ ποίησις·
25 οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμμοῦντο πρᾶξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων, πρῶτον

35 αὐτοὶ et Ἀθηναίους Spengel: οὔτοι et Ἀθηναῖοι A^o.
1448^b 12 τούτου apogr.: τοῦτο A^o. — 17 οὐχ ἢ Hermann: οὐχί A^o. — 20 δὴ Vahlen: δὲ A^o. — 22 πρὸς αὐτὰ Ald.: καὶ αὐτὰ A^o fort. πρὸς αὐτὰ καὶ τὰ αὐτόμοια.

φύσιν π
μὲν οὐκ π
εἰς δὲ π
οὐκ ἐκείν
μότον ἰα
ἴτι ἐν τῷ
παλαιῶν οἰ
τὰ σπουδα
ἴτι εὐ ἀλλ
καὶ τὰ τῆς
ἀλλὰ τὸ γ
ἴτι, ὡσπε
καὶ οὗτος
ἴτι καὶ κ
κατὰ τὴν
ἐγένετο,
μῆσονα κα
τὸ μ
ἴδειν ἰα
θάματα, αἰ
σταῖς καὶ
γῶτων τοῖ
οὐκ ἐν ποί
πρὸς τὴν π
μεταβολὰς
αὐτῆς φησ
ἴτι πρῶτο
27 οἱ
del. Bonitz
μῆσον A^o.
Forchham
μῆσον A^o.
γῶτα καὶ
ἰαμέται α

ψόγους ποιούντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὀμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς, ἀπὸ δὲ Ὀμήρου ἀρξαμένοις ἔστιν, οἷον ἐκείνου ὁ Μαρσύτης καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν οἷς καὶ τὸ ἀρ-³⁰ μόντον ἱαμβεῖον ἦλθε μέτρον· διὸ καὶ ἱαμβεῖον καλεῖται νῦν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἰάμβιον ἀλλήλους· καὶ ἐγένοντο τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἥρωικῶν οἱ δὲ ἰάμβων ποιηταί. ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητῆς Ὀμηρος ἦν — μόνος γὰρ οὐχ ὅτι εὖ ἀλλὰ [ὅτι] καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν — οὕτως³⁵ καὶ τὰ τῆς κωμωδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν, οὐ ψόγον ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας· ὁ γὰρ Μαρσύτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσεια πρὸς τὰς τραγωδίας, οὕτω^{1449 a} καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμωδίας. παραφανείσης δὲ τῆς τραγωδίας καὶ κωμωδίας οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν δομῶντες κατὰ τὴν οἰκίαν φύσιν οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων κωμωδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγωδοδιδάσκαλοι διὰ τὸ⁵ μείζονα καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων.

τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν εἰ ἄρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγωδία τοῖς εἶδεσιν ἱκανῶς ἢ οὐ, αὐτὸ τε καθ' αὐτὸ κρίναι καὶ πρὸς τὰ θεάτρα, ἄλλος λόγος. γενομένη οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοσχεδιαστικῆς καὶ αὐτῆ καὶ ἡ κωμωδία, καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἔξαρ-¹⁰ χόντων τὸν διθύραμβον ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικά ἄξι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων διαμένει νομιζόμενα, κατὰ μικρὸν ἠϋξήθη προαγόντων ὅσον ἐβλῆντο φανερόν αὐτῆς, καὶ πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγωδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν αὐτῆς φύσιν. καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλήθος ἐξ ἑνὸς εἰς¹⁵ δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἡλάττωσε καὶ

27 οἱ ἕτεροι Spengel. — 30 καὶ Ald.: κατὰ A^o. — 35 ὅτι del. Bonitz. — 37 ὁ ἀogr.: τὸ A^o. 1449^a 6 μείζονα ἀogr.: μείζον A^o. — 7 εἰ ἄρα ἔχει ἀogr.: παρέχει A^o. — 8 κρίναι Forchhammer: κρίνεται ἢ ναί A^o. — 9 γενομένη ἀogr.: γενομένης A^o, γενομένη δ' Bekker, γενομένη οὖν . . . καὶ ἡ τραγωδία καὶ ἡ κωμ. Aristotelem primo scripsisse suspicor. — 12 διαμένει ἀogr.: διαμένειν A^o.

τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκευάσεν, τρεῖς δὲ καὶ σιηνο-
 γραφίαν Σοφοκλῆς. ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων, καὶ
 (ἢ λέξεις ἐκ) λέξεως γελοίας διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν
 20 ὁπρὲ ἀπεσεμνύνθη. τό τε μέτρον ἐκ τετραμέτρον ἱαμβεῖον ἐγέ-
 νετο· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρον ἐχρῶντο διὰ τὸ σατυ-
 ρικὴν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποιήσιν, λέξεως δὲ γενο-
 μένης αὐτῇ ἢ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὔρε· μάλιστα γὰρ λεπι-
 κὸν τῶν μέτρων τὸ ἱαμβεῖόν ἐστιν· σημεῖον δὲ τούτου, πλείστα
 25 γὰρ ἱαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, ἐξά-
 μετρα δὲ ὀλιγάκις καὶ ἐκβαίνοντες τῆς λεπιτικῆς ἀρμονίας. ἔτι
 δὲ ἐπεισοδίῳ πλήθη, καὶ τὰ ἄλλ' ὡς ἕκαστα κοσμηθῆναι
 λέγεται. (περὶ μὲν οὖν τούτων τσαῦτα) ἔστω ἡμῖν εἰρημένα·
 πολὺ γὰρ ἂν ἕως ἔργον εἶη διεξιέναι καθ' ἕκαστον.

30 ἡ δὲ κωμῳδία ἐστὶν ὥσπερ εἴπομεν μίμησις φανυλοτέρων 5
 μὲν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κωμῳδίαν, ἀλλὰ (κατὰ τὸ γελοῖον,)
 τοῦ (δ') αἰσχροῦ ἐστὶ τὸ γελοῖον μόριον· τὸ γὰρ γελοῖόν ἐστιν
 ἀμάρτημά τι καὶ αἰσχος ἀνώδυνον καὶ οὐ φθαρτικόν, οἷον
 εὐθύς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον
 35 ἄνευ ὀδύνης. αἱ μὲν οὖν τῆς τραγωδίας μεταβάσεις καὶ δι'
 1449^b ὧν ἐγένοντο οὐ λελήθασιν, ἡ δὲ κωμῳδία διὰ τὸ μὴ σπου-
 δάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν· καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὁπρὲ ποτε
 ὁ ἀρχῶν ἔδωκεν, ἀλλ' ἐθέλονται ἦσαν. ἤδη δὲ σχήματά τινα
 αὐτῆς ἐχούσης οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται. τίς
 5 δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ πρόλογον ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ
 ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται. τὸ δὲ μύθους ποιεῖν Ἐπίχαρμος καὶ
 Φόρμις. * τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε, τῶν δὲ Ἀθή-
 νησιν Κράτης πρῶτος ἤρξεν ἀφέμενος τῆς ἱαμβικῆς ἰδέας κα-
 θόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους.*

10 ἡ μὲν οὖν ἐποποιία τῇ τραγωδίᾳ μέχρι μὲν τοῦ [μέτρον
 μεγάλου] μίμησις εἶναι σπουδαίων ἠκολούθησεν· τῷ δὲ τὸ

27 ὡς] οἷς Hermann — περὶ μὲν οὖν τούτων τσαῦτα add.
 Ald. 1449^b 3 fort. ἐθέλονται οἱ χορευταί. — 5 προλόγους A^c.
 λόγους Hermann. — 10 μὲν τοῦ Tyrwhitt: μόνου A^c.

μέτρον ἀπλοῦν ἔχειν καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, αὐτῆ διαφέρουσιν·
 ἔτι δὲ τῷ μήκει, ἢ μὲν ὅτι μάλιστα πειρᾶται ὑπὸ μιαν περι-
 οδοῦν ἡλλοῦ εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν, ἢ δὲ ἐποποιία ἀορι-
 στος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ διαφέρουσιν· καίτοι τὸ πρῶτον ¹⁵
 ὁμοίως ἐν ταῖς τραγωδίαις τοῦτο ἐπολοῦν καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν.
 μέρη δ' ἐστὶ τὰ μὲν ταῦτά, τὰ δὲ ἴδια τῆς τραγωδίας. διόπερ
 ὅστις περὶ τραγωδίας οἶδε σπουδαίας καὶ φάυλης, οἶδε καὶ
 περὶ ἐπῶν· ἃ μὲν γὰρ ἐποποιία ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγωδίᾳ,
 ἃ δὲ αὕτη, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιίᾳ. ²⁰

6 περὶ οὖν τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς καὶ περὶ κωμωδίας
 ὕστερον ἐροῦμεν, περὶ δὲ τραγωδίας λέγωμεν, ἀπολαβόντες
 αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὄρον τῆς οὐσίας. ἔστιν
 οὖν τραγωδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας μέγεθος
 ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ χωρὶς ἐκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς ²⁵
 μορίοις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἑλέου καὶ φόβου
 περαινουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν. λέγω δὲ
 ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν καὶ ἀρμονίαν καὶ
 μέτρον, τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἶδεσι τὸ διὰ μέτρων ἕνια μόνον
 περαινέσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους. . . ³⁰

ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν, πρῶτον μὲν
 ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγωδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος.
 εἶτα μελοποιία καὶ λέξις· ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τὴν μί-
 μησιν. λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν,
 μελοποιίαν δὲ ὃ τὴν δύναμιν φανεράν ἔχει πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ ³⁵
 πράξεως ἐστὶ μίμησις, πράττεται δὲ ὑπὸ τινῶν πραττόντων,
 οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι κατὰ τε τὸ ἦθος καὶ τὴν διά-

12 διαφέρει Hermann. — 15 διαφέρει A^c. — 20 αὕτη Reiz:
 αὐτῇ A^c. — 22 ἀναλαβόντες Bernays. — 25 ἐκάστῳ Tyrwhitt:
 ἐκάστου A^c. — 27 παθημάτων Trincaveli: μαθημάτων A^c. —
 29 μέτρον Victorius: μέλος A^c, καὶ μέλος del. Tyrwhitt. — 31
 explicatio καθάρσεως a scriptore ipso, polit. VIII 7 p. 1341^b 40
 promissa lacuna hausta esse videtur. — 34 ὀνομάτων Her-
 mann collato 1450^b 14: μέτρων A^c. — 35 πᾶσιν Madius: πᾶ-
 σαν A^c.

1450^a νοιαν — διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς πράξεις εἶναι φαινομένης ποιᾶς
 τινος — πέφυκεν αἰτίας δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν
 καὶ ἥθος, καὶ κατὰ ταύτας καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι
 πάντες. ἔστιν δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος ἢ μίμησις· λέγω
 5 γὰρ μῦθον [τοῦτον] τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἥθη,
 καθ' ὃ ποιούς τινος εἶναι φαινομένης τοὺς πράττοντας· διάνοια
 δέ, ἐν ὅσοις λέγοντες ἀποδεικνύασιν τι ἢ καὶ ἀποφαίνονται
 γνώμην. ἀνάγκη οὖν πάσης τραγωδίας μέρη εἶναι ἕξ, καθ'
 ὃ ποιὰ τις ἐστὶν ἢ τραγωδία· ταῦτα δ' ἐστὶ μῦθος καὶ ἥθη
 10 καὶ διάνοια καὶ ὄψις καὶ λέξις καὶ μελοποιία. οἷς μὲν γὰρ
 μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστὶν, ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν, ἃ δὲ μι-
 μοῦνται, τρία, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν. τούτοις μὲν οὖν οὐκ
 ὀλίγοι αὐτῶν <ἀλλ' ἅπαντες> ὡς εἰπεῖν κέχρηται τοῖς εἰδε-
 σιν· καὶ γὰρ ὄψεις ἔχει πᾶν καὶ ἥθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν
 15 καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως.

μέγιστον δὲ τούτων ἐστὶν ἢ τῶν πραγμάτων σύστασις·
 ἢ γὰρ τραγωδία μίμησις ἐστὶν οὐκ ἀνθρώπων ἀλλὰ πράξεως
 καὶ βίου κακοδαιμονίας, ἢ δ' εὐδαιμονία καὶ ἡ κακοδαιμονία ἐν
 πράξει ἐστὶν καὶ τὸ τέλος πράξις τις ἐστὶν, οὐ ποιότης· εἰσὶν δὲ
 20 κατὰ μὲν τὰ ἥθη ποιοὶ τινες, κατὰ δὲ τὰς πράξεις εὐδαι-
 μονες ἢ τούναντιον. οὐκ οὐκ ὅπως τὰ ἥθη μιμήσονται πράτ-
 τουσιν, ἀλλὰ τὰ ἥθη συμπααραλαμβάνουσιν διὰ τὰς πράξεις·
 ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγωδίας, τὸ δὲ
 τέλος μέγιστον ἀπάντων. ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως οὐκ ἂν γέ-
 25 νοιτο τραγωδία, ἄνευ δὲ ἡθῶν γένοιτο· ἄν. αἱ γὰρ τῶν νέων
 τῶν πλείστων ἀήθεις τραγωδίαί εἰσὶν καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ
 τοιοῦτοι, οἷον καὶ τῶν γραφέων Ζεῦξις πρὸς Πολύγνωτον
 πέπουθεν· ὁ μὲν γὰρ Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος, ἢ δὲ

1450^a 2 αἰτία A^c, aut αἰτίας aut ταῦτα v. 2 reponendum fuit. —
 3 καὶ κατὰ . . . πάντες nescio an post ποιᾶς τινος v. 1 transponere
 praestet. — 6 διάνοια apogr.: διάνοιαν A^c. — 10 καὶ λέξις in
 codd. post ἥθη exaratum transposuit Spengel. — 13 ἀλλὰ πάντες
 add. Bursian. — 18 βίον καὶ εὐδαιμονίας καὶ ἡ A^c. — 19 fort. εἰσὶν γὰρ.
 — 21 πράττοντας ποιοῦσιν Vahlen. — 22 συμπεριλαμβάνουσι A^c.

Ζεῦξις γὰρ
 ἥθος ἡθῶν
 ποιῶσι δ'
 ἐστέροις
 καὶ σύστασι
 τῆς γραφικ
 κως γόημ
 αἰῶνα. * π
 γοδία, τοῦ
 γωαίσις.
 προν δύν
 πρᾶγματα
 αἰσάντες.
 ἀρχ)
 εἰστέρον δὲ
 τῆν μάλιστα
 εἰσὶν τὸ λέ
 [καὶ τῶν
 αἱ μὲν γὰρ
 ἠθογραφίαις.
 ρεσιν' δίσπ
 ἄηλον, ὅπ
 ὅλως ἐστίν
 ἐν οἷς ἀπ
 τι ἀποφαί
 δέ, ὡσπερ
 30 λέξ
 αἰσάν —
 retroavit
 1450^b
 Schmidt.
 ἄηλον ἢ π
 apogr.: ὁ
 εἶρηται, v

Ζεύξιδος γραφή οὐδὲν ἔχει ἦθος. ἔτι εἰάν τις ἐφεξῆς θῆ
 ῥήσεις ἠθικὰς καὶ λέξεις καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, <οὐ> 30
 ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγωδίας ἔργον, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἢ κατα-
 δεστέροις τούτοις κερημένη τραγωδία, ἔχουσα δὲ μῦθον
 καὶ σύστασιν πραγμάτων. * παραπλήσιον γὰρ ἔστιν καὶ ἐπὶ
 τῆς γραφικῆς· εἰ γὰρ τις ἐναλείψει τοῖς καλλίστοις φαρμά-
 κοῖς χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ λευκογραφήσας 35
 εἰκόνα. * πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τρα-
 γωδία, τοῦ μύθου μέρος ἔστιν, αἶ τε περιπέτεται καὶ ἀνα-
 γνωρίσεις. ἔτι σημειῖον, ὅτι καὶ οἱ ἔγχειροῦντες ποιεῖν πρό-
 τερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἠθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ
 πράγματα συνιστάειν, οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν 40
 ἅπαντες.

1450 b

ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγωδίας,
 δεύτερον δὲ τὰ ἦθη. ἔστιν γὰρ μίμησις πράξεως καὶ διὰ ταύ-
 την μάλιστα τῶν πρακτότων. τρίτον δὲ ἡ διάνοια. τοῦτο δὲ
 ἔστιν τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόητα καὶ τὰ ἀνόηττα, ὅπερ 5
 [ἐπὶ τῶν λόγων] τῆς πολιτικῆς καὶ δημοτικῆς ἔργον ἔστιν·
 οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποιοῦν λέγοντας, οἱ δὲ νῦν
 δημοτικῶς. ἔστιν δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον ὃ δηλοῖ τὴν προαι-
 ρεσιν· διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων, ἐν οἷς οὐκ ἔστι
 δῆλον, ὅποιά τις ἢ προαιρεῖται ἢ φεύγει, <ἦ> ἐν οἷς μηδ' 10
 ὄλως ἔστιν ὅ τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων· διάνοια δέ,
 ἐν οἷς ἀποδεικνύουσί τι ὡς ἔστιν ἢ ὡς οὐκ ἔστιν ἢ καθόλου
 τι ἀποφαίνονται. τέταρτον δὲ τῶν μὲν λόγων ἢ λέξεις· λέγω
 δέ, ὥσπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομα-

30 λέξει καὶ διανοίᾳ Vahlen. — οὐ add. apogr. — 33 παρα-
 πλήσιον — εἰκόνα in codd. post δεύτερον τὰ ἦθη collocata hic
 revocavit Castelvetro. — 40 συνιστάειν Thurot: συνίστασθαι A^o.

1450^b 3 γὰρ Hermann: τε A^o. — 5 ἐπὶ τῶν λόγων del. M.
 Schmidt. — 9 διόπερ . . . φεύγει ἢ ἐν] ὅποιά τις ἐν οἷς . . .
 δῆλον ἢ προαιρεῖται ἢ φεύγει. διόπερ . . . λόγων ἐν A^o. — 11 ὅ τι
 apogr.: ὅ τις A^o. — 12 ἀποδεικνύασι Bekker. — 14 πρότερον
 εἴρηται, v. 1449^b 35.

15 σίας ἐρημνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων
 ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν· τῶν δὲ λοιπῶν [πέντε] ἢ μελοποιία
 μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων . . . ἢ δὲ ὄψις ψυχαγωγικὸν μὲν,
 ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἥκιστα οἰκειῶν τῆς ποιητικῆς· ἴσως γὰρ
 τῆς τραγωδίας δύναμις καὶ ἄνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἔστιν,
 20 ἔτι δὲ κυριώτερα περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἢ τοῦ σκευο-
 ποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἔστιν.

διωρισμένον δὲ τούτων, λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποίαν τινὰ 7
 δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ τοῦτο καὶ
 πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγωδίας ἔστιν. κεῖται δ' ἡμῖν τὴν
 25 τραγωδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν ἐχούσης
 τι μέγεθος· ἔστιν γὰρ ὅλον καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος. ὅλον δὲ
 ἔστιν τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν. ἀρχὴ δὲ ἔστιν
 ὃ αὐτὸ μὲν μὴ ἐξ ἀνάγκης μετ' ἄλλο ἔστιν, μετ' ἐκεῖνο δ'
 ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι, τελευτὴ δὲ τοῦναντίον ὃ
 30 αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ
 πολὺ, μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν, μέσον δὲ ὃ καὶ αὐτὸ μετ'
 ἄλλο καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον. δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὖ
 μύθους μῆθ' ὀπόθεν ἔτυχεν ἀρχεσθαι μῆθ' ὅπου ἔτυχε τε-
 35 λευτῶν, ἀλλὰ κερῆσθαι ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις. ἔτι δ' ἐπεὶ
 τὸ καλὸν καὶ ζῶον καὶ ἅπαν πρᾶγμα ὃ συνέστημεν ἐκ τινῶν
 οὐ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρ-
 χειν μὴ τὸ τυχόν· τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἔστιν,
 διὸ οὔτε πάμμικρον ἂν τι γένοιτο καλὸν ζῶον, συγχέεται γὰρ
 ἢ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου <τόπου, ὥσπερ ἢ ἀκοὴ ἐγγὺς
 40 τοῦ ἀναισθήτου> χρόνου γινομένη, οὔτε παμμέγεθες, οὐ γὰρ
 1451^a ἅμα ἢ θεωρία γίνεται ἀλλ' οἴχεται τοῖς θεωροῦσι τὸ ἐν καὶ

16 πέμπτον apogr. — post 17 ἡδυσμάτων excidisse probavit Bernaysius quae Anonymus περὶ κωμῳδίας servavit μέλος τῆς μουσικῆς ἔστιν ἴδιον, ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς ἀντοτελεῖς ἀφορμὰς δεήσει λαμβάνειν. — 18 ἴσως Meiser: ὡς A°. — 28 ἐξ ἀνάγκης μὴ Paccius. — 38 πᾶν μικρὸν A°. — 40 χρόνον induxit Bonitz. — παμμέγεθες Paccius: πᾶν μέγεθος A°.

τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας, οἷον εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῶον·
 ὥστε δεῖ καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ζώων ἔχειν
 μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ εὐσύνοπτον εἶναι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν
 μύθων ἔχειν μὲν μῆκος, τοῦτο δὲ εὐμνημόνευτον εἶναι. τοῦ 5
 μήκους ὄρος <ὁ> μὲν πρὸς τοὺς ἀγωνάστας καὶ τὴν αἰσθησιν οὐ
 τῆς τέχνης ἐστίν· εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγωδίας ἀγωνίζεσθαι,
 πρὸς κλεψύδρας ἂν ἠγωνίζοντο, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν·
 ὁ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ὄρος, αἰεὶ μὲν ὁ
 μέγξων μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγε- 10
 θος, ὡς δὲ ἀπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ
 τὸ εἶδος ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γυγνομένων συμβαίνει εἰς
 εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβάλ-
 λειν, ἱκανὸς ὄρος ἐστὶν τοῦ μεγέθους.

8 μῦθος δ' ἐστὶν εἷς οὐχ, ὥσπερ τινὲς οἴονται, ἐὰν περὶ 15
 ἓνα ἢ πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῷ ἐνὶ συμβαίνει, ἐξ ὧν ἐνλίον
 οὐδέν ἐστιν ἓν· οὕτως δὲ καὶ πράξεις ἐνός πολλαὶ εἰσιν, ἐξ
 ὧν μία οὐδέμια γίνεται πράξις. διὸ πάντες εἰκόασιν ἀμαρ-
 τάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἑρακλῆιδα Ἐθνησίδα καὶ τὰ τοιαῦτα
 ποιήματα πεποιήσασιν· οἴονται γάρ, ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἑρακλῆς, 20
 ἓνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν. ὁ δ' Ὀμηρος ὥσπερ καὶ
 τὰ ἄλλα διαφέρει καὶ τοῦτ' εἰοικεν καλῶς ἰδεῖν ἦτοι διὰ τέχνην
 ἢ διὰ φύσιν· Ὀδύσειαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα
 ὅσα αὐτῷ συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, μα-
 νῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερωῷ, ὧν οὐδέν θάτερον 25
 γενομένου ἀναγκαῖον ἦν <ἢ> εἶδος θάτερον γενέσθαι, ἀλλὰ
 περὶ μίαν πράξιν οἶαν λέγομεν τὴν Ὀδύσειαν συνέστησεν,
 ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα. χρηὶ οὖν, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς
 ἄλλαις μιμητικαῖς ἢ μία μίμησις ἐνός ἐστίν, οὕτω καὶ τὸν
 μῦθον, ἐπεὶ πράξεως μίμησις ἐστὶ, μιᾶς τε εἶναι καὶ ταύτης 30

1451^a 3 καὶ ἐπὶ abesse malim. — 6 ὁ add. Bursian — φα-
 σίν] εἰώθασιν M. Schmidt. — 9 ὄρος] οὗτος suspic. Bücheler. —
 16 τῷ ἐνὶ apogr.: τῷ γένει A^c. — 26 ἢ add. apogr. — 27 λέγομεν
 apogr.: λέγομεν A^c. — 30 ταύτης καὶ Sussemihl.

ὄλης καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως, ὥστε μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον· ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν.

- 35 φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι οὐ τὸ τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο
 1451^b καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον. ὃ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμμετρα διαφέρουσιν, εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ οὐδὲν ἦττον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρων ἢ ἄνευ μέτρων,
 5 ἀλλὰ τοῦτο διαφέρει, τὸ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο. διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποιήσις ἱστορίας ἐστίν· ἢ μὲν γὰρ ποιήσις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἢ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει. ἔστιν δὲ καθόλου μὲν, τῷ ποίῳ τὰ ποῖα ἕττα συμβαίνει λέγειν ἢ πράττειν κατὰ
 10 τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον, οὗ στοχάζεται ἢ ποιήσις ὀνόματα ἐπιτιθεμένη, τὸ δὲ καθ' ἕκαστον, τί Ἀλκιβιάδης ἔπραξεν ἢ τί ἔπαθεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμωδίας ἦδη τοῦτο δῆλον γέγονεν· συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκότων, οὕτω τὰ νυχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασιν, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἱαμβο-
 15 ποιοὶ περὶ τὸν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν. ἐπὶ δὲ τῆς τραγωδίας τῶν γενομένων ὀνομάτων ἀντέχονται· αἴτιον δ' ὅτι πιθανόν ἐστι τὸ δυνατόν. τὰ μὲν οὖν μὴ γενόμενα οὐπω πιστεύομεν εἶναι δυνατὰ, τὰ δὲ γενόμενα φανερόν ὅτι δυνατὰ· οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο, εἰ ἦν ἀδύνατα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τρα-
 20 γωδίας ἐνταῖς μὲν ἔν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα, ἐν ἐνταῖς δὲ οὐδ' ἔν, οἷον ἐν τῷ Ἀγάθωνος ἄνθει· ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τὰ τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποιήται, καὶ οὐδὲν ἦττον εὐφραίνει· ὥστ' οὐ

33 ποιεῖ, ἐπίδηλον ὡς apogr. — 35 οὐ τὸ apogr.: οὕτω A^c. — γενομένα Victorius: γινόμενα A^c. — 1451^b 4 μετὰ μέτρων A^c. — 5 τοῦτο .. τὸ Spengel: τοῦτο .. τῷ A^c, τούτῳ .. τῷ apogr. — 11 τὸ apogr.: τὸν A^c. — 14 ἐπιτιθέασιν apogr. — 15 τὸν A^c: τῶν apogr.

πάντος εἶναι
 αὐτὴν ἀποφθάλμιον
 ἐστὶ καὶ τὸ
 φραίνει παν
 ἴαν τῶν μέ
 τῆς κατὰ τὴν
 ἀμφὴ γενόμε
 γενομένων ἔ
 νέσθαι [καὶ
 ἐστίν.
 * τῶν
 εἰδὸν χεῖρισ
 οἷα μετ' ὅ
 ἐ ποιοῦνται
 ἐ τῶν ἀγα
 τες καὶ πα
 εἰσφέρειν
 ἐπὶ δ
 καὶ φοβερῶ
 (ὅταν γένῃ
 παρὰ τὴν ὀ
 μᾶλλον ἢ ε
 ἐπὶ τῆς
 φαίνεται γ
 Ἄσρη ἀπέκ
 οὔτω ἐ
 ὥστε ἀναγ
 10) εἰδὸ
 καὶ γὰρ αὐ
 25 αὐ
 δυνατὰ Su
 id 1452^a 1
 φαίνεται

πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγωδίαι εἰσὶν, ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ γελοῖον τοῦτο ζητεῖν, ²⁵ ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν ἀλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας. δῆλον οὖν ἐκ τούτων, ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων, ὅσα ποιητῆς κατὰ τὴν μίμησιν ἐστίν, μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις. καὶ ἄρα συμβῆ γενόμενα ποιεῖν, οὐδὲν ἥττον ποιητῆς ἐστὶ τῶν γὰρ ³⁰ γενομένων ἕνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι [καὶ δυνατὰ γενέσθαι], καθ' ὃ ἐκεῖνος αὐτῶν ποιητῆς ἐστίν.

* τῶν δὲ ἀπλῶν μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσὶν χειρίσται. λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον, ἐν ᾧ τὰ ἐπεισοδία μετ' ἄλληλα οὐτ' εἰκὸς οὐτ' ἀνάγκη εἶναι. τοιαῦται δὲ ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φανύλων ποιητῶν δι' αὐτούς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν διὰ τοὺς ὑποκριτάς· ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες καὶ παρὰ τὴν δύναμιν παρατείνοντες μῦθον πολλάκις ^{1452a} διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς.*

ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἢ μίμησις ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ ἔλεινῶν, ταῦτα δὲ γίνεται [καὶ] μάλιστα <ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν,> καὶ μᾶλλον ὅταν γένηται ⁵ παρὰ τὴν δόξαν δι' ἄλληλα· τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἔξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ, ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι, οἷον ὡς ὁ ἀνδριάς ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινεν τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτυ, θεω- ¹⁰ ροῦντι ἐμπεσῶν· ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκῆ γενέσθαι. ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι καλλίους μύθους.

10 εἰσὶ δὲ τῶν μύθων οἱ μὲν ἀπλοὶ οἱ δὲ πεπλεγμένοι· καὶ γὰρ αἱ πράξεις, ὧν μίμησις οἱ μῦθοι εἰσιν, ὑπάρχου-

25 αἱ εὐδοκίμοῦσαι τραγωδίαι Vahlen. — 32 καὶ οὐκ ἄλλως δυνατὰ Susemihl. — 34 τῶν δὲ . . . ἐφεξῆς (1452^a 2) pertinent ad 1452^a 13. — 38 ὑποκριτάς A^c: κριτάς apogr. 1452^a 1 παρατείνοντες apogr.: παρατείναντες A^c.

15 σιν εὐθύς οὔσαι τοιαῦται. λέγω δὲ ἀπλῆν μὲν προᾶξιν, ἧς
 γινομένης ὥσπερ ὄρισται συνεχοῦς καὶ μιᾶς ἄνευ περιπετείας
 ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἢ μετάβασις γίνεται, πεπλεγμένη δὲ ἐστίν,
 ἐξ ἧς μετὰ ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ ἀμοιβῆν ἢ μετάβασις
 ἐστίν. ταῦτα δὲ δεῖ γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ
 20 μύθου, ὥστε ἐκ τῶν προγεγεννημένων συμβαίνειν ἢ ἐξ ἀνάγκης
 ἢ κατὰ τὸ εἶκος γίνεσθαι ταῦτα· διαφέρει γὰρ πολὺ τὸ γίνε-
 σθαι τάδε διὰ τάδε ἢ μετὰ τάδε.

ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἢ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττο- 11
 μένων μεταβολή, καθάπερ εἴρηται, καὶ τοῦτο δὲ ὥσπερ λέγο-
 25 μεν κατὰ τὸ εἶκος ἢ ἀναγναῖον· ὥσπερ ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐλ-
 θὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπου καὶ ἀπαλλάξων τοῦ πρὸς
 τὴν μητέρα φόβου, δηλώσας, ὃς ἦν, τὸνναντίον ἐποίησεν·
 καὶ ἐν τῷ Λυγκεῖ ὁ μὲν ἀρόμενος ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ
 Δαναὸς ἀκολουθῶν ὡς ἀποκτενῶν, τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν
 30 πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι. ἀναγνώρισις δὲ,
 ὥσπερ καὶ τοῦνομα σημαίνει, ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μετα-
 βολὴ ἢ εἰς φιλίαν ἢ εἰς ἔχθραν τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυ-
 στυχίαν ὄρισμένων· κάλλισται δὲ ἀναγνωρίσεις, ὅταν ἅμα
 περιπέτεια γίνωνται, οἷον ἔχει ἢ ἐν τῷ Οἰδίποδι. εἰσὶν μὲν
 35 οὖν καὶ ἄλλαι ἀναγνωρίσεις· καὶ γὰρ πρὸς ἄψυχα καὶ τὰ
 τυχόντα ἔστιν ὥσπερ εἴρηται συμβαίνειν, καὶ εἰ πέπραγέ τις
 ἢ μὴ πέπραγεν ἔστιν ἀναγνωρίσαι· ἀλλ' ἢ μάλιστα τοῦ μύθου
 καὶ ἢ μάλιστα τῆς πράξεως ἢ εἰρημένη ἐστίν· ἢ γὰρ τοιαύτη
 1452^b ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἔξει ἢ φόβον, οἷον πράξεων
 ἢ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀτυχεῖν καὶ τὸ
 εὐτυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων συμβήσεται. ἐπεὶ δ' ἢ ἀναγνώ-
 ρίσις τινῶν ἐστίν ἀναγνώρισις, αἱ μὲν θατέρου πρὸς τὸν ἔτε-

18 ἐξ ἧς apogr.: λέξις A^o προᾶξις ἧς Ueberweg. — 21
 ταῦτα] τάναντία Bonitz. — 33 κάλλιστη δὲ ἀναγνώρισις A^o. —
 36 συμβαίνειν apogr.: συμβαίνει A^o. — 37 ἢ apogr.: εἰ A^o.
 1452^b 1 οἷον apogr.: οἷον A^o. — 3 ἐπεὶ δ' ἢ Bekker: ἐπεὶ δὴ
 ἢ A^o.

στον λόγον, ὅτι
 οὗτος δὲ ἀναγ
 γνωρίσθη ἐκ
 ἰσχυρίων ἀλλ
 ὅσο μὲν ο
 ἢ μύθου τίσεως
 ἴσως δὲ πάθος
 ἴσως, πάθος
 ὅτι ἐν τῷ φ
 καὶ ὅσα τοιαῦτα
 * μίση δὲ
 ἴσως εἴπομεν,
 ἴσως τάδε ἐ
 ἴσως τὸ μὲν
 ἴσως, ἴσως δὲ
 ἴσως μὲν μέρος
 ἴσως δὲ μέρος
 εἶναι, ἴσως
 ἴσως τοιαυτῶ
 ἴσως δὲ μὲν
 ἴσως δὲ ἴσως
 ἴσως ἀναγνῶ
 ἴσως μὲν δὲ γρ
 ἴσως δὲ διαρεῖται
 ἴσως δὲ
 ἴσως τὸν μ
 ἴσως, ἴσως ἴσως
 ἴσως τὸν σύνθε

ρον μόνον, ὅταν ἢ δῆλος ἕτερος τίς ἐστιν, ὅτε δὲ ἀμφοτέ- 5
ρους δεῖ ἀναγνωρῆσαι, οἷον ἢ μὲν Ἰφιγένεια τῷ Ὀρέστη ἀν-
γνωρῆσθη ἐν τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς, ἐκείνη δὲ πρὸς τὴν
Ἰφιγένειαν ἄλλης ἕδει ἀναγνωρίσεως.

δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστί· <μέρη
δὲ μύθου τέσσαρά ἐστι, δύο μὲν> περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις, 10
τρίτον δὲ πάθος. τούτων δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις
εἴρηται, πάθος δὲ ἐστὶ πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά, οἷον
οἱ τε ἐν τῷ φανερωῷ θάνατοι καὶ αἱ περιωδυνίαι καὶ τρώσεις
καὶ ὅσα τοιαῦτα. . .

- 12 *μέρη δὲ τραγωδίας οἷς μὲν ὡς εἶδеси δεῖ χρῆσθαι πρό- 15
τερον εἴπομεν, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχω-
ρισμένα τάδε ἐστίν, πρόλογος ἐπεισόδιον ἔξοδος χορικόν, καὶ
τούτου τὸ μὲν πάροδος τὸ δὲ στάσιμον· κοινὰ μὲν ἀπάντων
ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ κόμμοι. ἔστιν δὲ πρό-
λογος μὲν μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου, ἐπεισ- 20
όδιον δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ μεταξὺ ὄλων χορικῶν
μελῶν, ἔξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ
μέλος. χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἢ πρώτη λέξις ὅλη χοροῦ,
στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαύστου καὶ τροχαίου·
κόμμος δὲ θρηῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ <τῶν ἀπὸ σκηνῆς, τὰ δ' 25
ἀπὸ σκηνῆς μέλη ἴδια τῶν> ἀπὸ σκηνῆς. [μέρη δὲ τραγωδίας
οἷς μὲν δεῖ χρῆσθαι πρότερον εἴπαμεν, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ
εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα ταῦτ' ἐστίν.] *

- 13 ὧν δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συν-
ιστάντας τοὺς μύθους καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγωδίας ἔρ- 30
γον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις. ἐπειδὴ οὖν
δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγωδίας μὴ ἀπλήν

5 ὁ ἕτερος Bernays. — 13 οἱ τε apogr.: ὅτε A^c. — 14 quartae
partis ἡθῶν definitio intercidisse videtur. conf. 1455^b 32. — 23
ὅλη Westphal: ὅλον A^c. — 25 fort. κόμμοι — καὶ ἀπὸ σκηνῆς
A^c, καὶ τῶν ἀπὸ σκηνῆς Ritter, καὶ ὑποκριτῶν, τὰ δὲ ἀπὸ
σκηνῆς ἴδια ὑποκριτῶν R. Arnoldt. — 29 ὧν apogr.: ὡς A^c.

ἀλλὰ πεπλεγμένην καὶ ταύτην φοβερῶν καὶ ἔλειων εἶναι
 35 μιμητικὴν, τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς τοιαύτης μιμήσεως ἐστίν, πρῶ-
 τον μὲν δῆλον, ὅτι οὔτε τοὺς ἐπιεικεῖς ἄνδρας δεῖ μεταβάλ-
 λοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν — οὐ γὰρ φο-
 βερὸν οὐδὲ ἔλειον τοῦτο ἀλλὰ μαρὸν ἐστίν — οὔτε τοὺς
 40 μοχθηροὺς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν — ἀτραγωδίατος γὰρ
 1453^a τοῦτ' ἐστὶ πάντων· οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ, οὔτε γὰρ φιλάν-
 θρωπον οὔτε ἔλειον οὔτε φοβερόν ἐστίν — οὐδ' αὖ τὸν
 σφόδρα πονηρὸν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν — τὸ
 μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχει ἂν ἢ τοιαύτη σύστασις ἀλλ' οὔτε
 ἔλεον οὔτε φόβον, ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν ἀνάξιον ἐστίν δυστυ-
 5 χῶντα, ὁ δὲ περὶ τὸν ὅμοιον, [ἔλεος μὲν περὶ τὸν ἀνάξιον,
 φόβος δὲ περὶ τὸν ὅμοιον,] ὥστε οὔτε ἔλειον οὔτε φοβε-
 ρὸν ἔσται τὸ συμβαῖνον — ὁ μεταξὺ ἄρα τούτων λοιπός. ἔστι
 δὲ τοιοῦτος ὁ μῆτε ἀρετῇ διαφέρων καὶ δικαιοσύνη, μῆτε διὰ
 κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν ἀλλὰ
 10 δι' ἁμαρτίαν τινά, τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχία,
 οἷον Οιδίκοι καὶ Θυέστης καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων γενῶν
 ἐπιφανεῖς ἄνδρες. ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον
 ἀπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν, ὥσπερ τινὲς φασί, καὶ
 15 μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἀλλὰ τὸναντίον
 ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, μὴ διὰ μοχθηρίαν ἀλλὰ δι' ἁμαρ-
 τίαν μεγάλην ἢ οἷον εἴρηται ἢ βελτιλός μᾶλλον ἢ χείρονος.
 σημεῖον δὲ καὶ τὸ γιννόμενον· πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ
 τοὺς τυχόντας μύθους ἀπηρίθμουν, νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας
 αἱ [κάλλισται] τραγωδία συντίθενται, οἷον περὶ Ἀλκμαίωνα
 20 καὶ Οιδίπουν καὶ Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον καὶ Θυέστην καὶ
 Τηλέφρον καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δευρὰ ἢ ποιῆσαι.
 ἢ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην καλλίστη τραγωδία ἐκ ταύ-
 της τῆς συστάσεως ἐστὶ. διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες
 τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν, ὅτι τοῦτο δορᾷ ἐν ταῖς τραγωδίας καὶ

1453^a 1 αὐτὸν ἀπογρ.: αὐτὸ τὸ Α'. — 5 ἔλεος — ὅμοιον de-
 lenda esse intellexit Ritter. — 24 τὸ αὐτὸ] αὐτοὶ Reiz.

<α> πολλὰ αὐτοῦ εἰς δυστυχίαν τελευτῶσιν. τοῦτο γὰρ ἐστὶν 25
 ὡσπερ εἴρηται ὀρθόν. σημεῖον δὲ μέγιστον· ἐπὶ γὰρ τῶν σκη-
 νῶν καὶ τῶν ἀγῶνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται φαίνονται, ἂν
 κατορθωθῶσιν, καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰ-
 κονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται. δευ-
 τέρα δ' ἢ πρώτη λεγομένη ὑπὸ τινῶν ἐστὶν [σύστασις] ἢ 30
 διπλὴν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα, καθάπερ ἡ Ὀδύσεια, καὶ
 τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι καὶ χείροσιν. δοκεῖ δὲ
 εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν θεάτρων ἀσθένειαν· ἀκολουθοῦσι
 γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς. ἐστὶν δὲ
 οὐχ αὕτη <ἢ> ἀπὸ τραγωδίας ἡδονὴ ἀλλὰ μάλλον τῆς κωμω- 35
 δίας οἰκεία· ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μῦθῳ, οἷον
 Ὁρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται
 καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός.

1453^b

- 14 ἐστὶν μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεινὸν ἐκ τῆς ὕψεως
 γίνεσθαι, ἐστὶν δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων,
 ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ ἀμείνου. δεῖ γὰρ καὶ ἄνευ
 τοῦ ὀρθῶν οὕτω συνεστᾶναι τὸν μῦθον, ὥστε τὸν ἀκούοντα
 τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμ- 5
 βαινόντων· ἅπερ ἂν πάθοι τις ἀκούων τὸν τοῦ Οἰδίπου μῦ-
 θον. τὸ δὲ διὰ τῆς ὕψεως τοῦτο παρασκευάζειν ἀτεχνότερον
 καὶ χορηγίας δεόμενόν ἐστὶν. οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς
 ὕψεως ἀλλὰ τὸ τερατῶδες μόνον παρασκευάζοντες οὐδὲν τρα-
 γωδία κοινωνοῦσιν· οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ 10
 τραγωδίας ἀλλὰ τὴν οἰκείαν. ἐπεὶ δὲ τὴν ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου
 διὰ μιμήσεως δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητὴν, φανε-
 ρὸν ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πράγμασι ἐμποιητέον. ποῖα οὖν δεινὰ
 ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν. ἀνάγκη
 δὲ ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ 15

25 αἰ add. Knebel. — 30 σύστασις inducit Twining. — 31
 σύστασιν] μετάβασιν Ueberweg. — 33 θεάτρων A^c: θεατῶν apogr.
 — 35 αὕτη ἢ conl. Vahlen. 1453^b 6 Οἰδίποδος apogr.

ἐχθρῶν ἢ μηδετέρων. ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρόν, οὐδὲν ἔλεινόν
οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος· οὐδ' ἂν
μηδετέρας ἔχοντες· ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη,
οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ υἷόν ἢ υἱὸς μητέρα
20 ἀποκτείνει ἢ μέλλει ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον δοῦναι, ταῦτα ζηρητέον. τοὺς
μὲν οὖν παρειλημμένους μύθους λύειν οὐκ ἔστιν, λέγω δὲ οἷον
τὴν Κλυταίμνηστραν ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου καὶ τὴν
Ἐριφύλην ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαίωνος, αὐτὸν δὲ εὐρίσκειν δεῖ καὶ
τοῖς παραδεδομένοις χρῆσθαι καλῶς. τὸ δὲ καλῶς τί λέγομεν,
25 εἴπωμεν σαφέστερον. ἔστι μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι τὴν προᾶξιν,
ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν εἰδότας καὶ γινώσκοντας, καθά-
περ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς παῖδας τὴν
Μήδειαν. ἔστιν δὲ προᾶξι μὲν, ἀγνοοῦντας δὲ προᾶξι τὸ
δεινόν, εἴθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν, ὥσπερ ὁ Σοφο-
30 κλέους Οἰδίπους· τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος, ἐν δ'
αὐτῇ τῇ τραγωδίᾳ, οἷον ὁ Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος ἢ ὁ
Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματικῷ Ὀδυσσεῖ. ἔτι δὲ τρίτον παρὰ ταῦτα
τὸ μέλλοντα ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοιαν ἀναγνωρίσαι
πρὶν ποιῆσαι. καὶ παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλως. ἢ γὰρ προᾶξι
35 ἀνάγκη ἢ μὴ καὶ εἰδότας ἢ μὴ εἰδότας. τούτων δὲ τὸ μὲν
γινώσκοντα μελλῆσαι καὶ μὴ προᾶξαι χεῖριστον· τὸ τε γὰρ
μιαρὸν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν· ἀπαθὲς γάρ. διόπερ οὐδεὶς
1454^a ποιεῖ ὁμοίως εἰ μὴ ὀλιγάκις, οἷον ἐν Ἀντιγόῃ τὸν Κρέοντα
ὁ Αἴμων. τὸ δὲ προᾶξαι δεύτερον. βέλτιον δὲ τὸ ἀγνοοῦντα
μὲν προᾶξαι, προᾶξαντα δὲ ἀναγνωρίσαι· τὸ τε γὰρ μιαρὸν οὐ
πρόσεστιν καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἐκπληκτικόν. κράτιστον δὲ τὸ
5 τελευταῖον, λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἢ Μερόπῃ μέλλει
τὸν υἷον ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὐ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν,
καὶ ἐν τῇ Ἰριγενεῖ ἢ ἀδελφῇ τὸν ἀδελφόν, καὶ ἐν τῇ Ἑλλῃ

16 φοβερόν οὐδ' ἔλεινόν Ueberweg. — 19 εἰ Sylburg: ἢ
A^c. — 20 δοῦναι apogr.: δοῦναι A^c. — 25 εἴπωμεν apogr.: εἴπωμεν
A^c. — 31 Ἀλκμαίων ὁ Gryphius: Ἀλκμαίανος A^c. — 32 τὸ μελλῆσαι
γινώσκοντα καὶ μὴ ποιῆσαι καὶ τέταρτον post ταῦτα add. Vahlen.
— 33 τὸ Bonitz: τὸν A^c. 1454^a 7 [Ἑλλῃ] Ἀντιόπη Valckenaer.

ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκιδιδόναι μέλλον ἀνεγνωρίσειν. διὰ γὰρ τοῦτο, ὅπερ πάλαι εἴρηται, οὐ περὶ πολλὰ γένη αἱ τραγωδίαί εισίν. ζητοῦντες γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης ἀλλ' ἀπὸ τύχης¹⁰ εὔρον τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις. ἀναγκάζονται οὖν ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας ἀπαντῶν, ὅσαις τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθη.

περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν πραγμάτων συστάσεως καὶ πολὺς 15
 15 τινὰς εἶναι δεῖ τοὺς μύθους, εἴρηται ἰκανῶς. περὶ δὲ τὰ ἥθη¹⁵
 τέταρτά ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, ἔν μὲν καὶ πρῶτον, ὅπως
 χρῆσά ῃ. ἔξει δὲ ἥθος μὲν, ἐὰν ὥσπερ ἐλέχθη ποιῆ φανερόν ὁ
 λόγος ἢ ἡ πράξις προαίρεσίν τινα [ἦ], χρῆστὸν δέ, ἐὰν χρῆ-
 στήν. ἔστιν δὲ ἐν ἐκάστῳ γένει· καὶ γὰρ γυνή ἐστιν χρῆστή
 καὶ δοῦλος, καίτοι γε ἕως τούτων τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ὅλως²⁰
 φραῦλον ἐστίν. δεύτερον δὲ τὰ ἀρμόττονα· ἔστιν γὰρ <Ατα-
 λάντης> ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἥθος, ἀλλ' οὐκ ἀρμόττον γυναικί
 τὸ ἀνδρεῖον ἢ δεινὴν εἶναι. τρίτον δὲ τὸ ὅμοιον· τοῦτο γὰρ
 ἕτερον τοῦ χρῆστὸν τὸ ἥθος καὶ ἀρμόττον ποιῆσαι, ὥσπερ
 εἴρηται. τέταρτον δὲ τὸ ὁμαλόν. κὰν γὰρ ἀνώμαλός τις ἦ ὁ²⁵
 τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἥθος ὑποτιθεῖς, ὅμως
 ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι. ἔστιν δὲ παράδειγμα πονηρίας
 μὲν ἥθους μὴ ἀναγκαῖον [οἶον] ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὁρέστη,
 τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμόττοντος ὁ τε Θρηῆνος Ὀδυσσεύς
 ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς Μελανίπτης ῥήσις, . . . τοῦ δὲ ἀνω-³⁰
 μάλου ἢ ἐν Αὐλλίδι Ἰριγένεια· οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἢ ἱκετεύουσα
 τῇ Ὑστέρῃ. χρῆ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἥθεσιν ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν
 πραγμάτων συστάσει ἀεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός,
 ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον

9 εἴρηται] v. 1453^a 18. — 14 cap. XV post cap. XVIII col-
 locandum esse Heinsius alique iudicaverunt; v. praef. p. V. —
 18 fort. προαίρεσίν τινα ἢ φρογῆν. — 22 ἀνδρεῖον μὲν τι ἥθος
 Hermann. — 23 τὸ apogr.: . . . τῶι Α° οὕτως Vahlen. — 24 ἀπερ
 εἴρηται Hermann, lacunam ante ὥσπερ statuit Spengel. — 28
 ἀναγκαιίας Thurot. — οἶος Buecheler. — 30 exemplum ἀνομοῖον
 intercidisse statuit Victorius. — 34 et 35 ἢ ἀναγκαῖον Hermann.

35 ἢ εἰκός, καὶ τοῦτο μετὰ τοῦτο γίνεσθαι ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός.

φανερὸν οὖν ὅτι καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ
 1454^b δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μηδείᾳ ἀπὸ
 μηχανῆς καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι τὰ περὶ τὸν ἀπόπλου· ἀλλὰ μη-
 χανῆ χρηστέον ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος, ἢ ὅσα πρὸ τοῦ
 γέγονεν ἂ οὐχ οἷόν τε ἄνθρωπον εἰδέναι, ἢ ὅσα ὕστερον ἂ
 5 δεῖται προαγορεύσεως καὶ <θείας> ἀγγελίας· ἅπαντα γὰρ ἀπο-
 δίδομεν τοῖς θεοῖς ὁρᾶν. ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγ-
 μασι, εἰ δὲ μή, ἔξω τῆς τραγωδίας, οἷον τὸ ἐν τῷ Οἰδί-
 ποδι τῷ Σοφοκλέους. *ἐπεὶ δὲ μμησίς ἐστιν ἡ τραγωδία
 βελτιόνων <ἢ καθ'> ἡμᾶς, δεῖ μιμῆσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκono-
 10 γράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν
 ὁμοίους ποιῶντες καλλίους γράφουσιν· οὕτω καὶ τὸν ποιη-
 τὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ θρασύτους καὶ τᾶλλα τὰ
 τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἡθῶν, τοιούτους ὄντας ἐπιεικῆς
 ποιεῖν· παραδείγμα σκληρότητος οἷον τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀγάθων
 15 καὶ Ὀμηρος. * ταῦτα δὴ <δεῖ> διατηρεῖν καὶ πρὸς τούτοις
 τὰ παρὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθοῦσας αἰσθήσεις τῇ ποιη-
 τικῇ· καὶ γὰρ κατ' αὐτὰς ἔστιν ἀμαρτάνειν πολλάκις, εἴρηται
 δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς.

ἀναγνωρίσις δὲ τί μὲν ἐστίν, εἴρηται πρότερον· εἶδη δὲ 16
 20 ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ ἀτεχνωτάτη καὶ ἡ πλείστη χρῶνται
 δι' ἀπορίαν, ἢ διὰ τῶν σημείων. τούτων δὲ τὰ μὲν σύμ-
 φωντα, οἷον «λόγγην ἦν φοροῦσι Γηγενεῖς» ἢ ἀστέρας οἶους
 ἐν τῷ Θυέστη Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπίκτητα, καὶ τούτων τὰ
 μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί, τὰ δὲ ἐκτός, τὰ περιδέραια
 25 καὶ οἷον ἐν τῇ Τυροῦ διὰ τῆς σκάφης. ἔστιν δὲ καὶ ταύταις

1454^b 2 ἀπόπλου ἀποgr.: ἀπλοῦν A°. — 5 θείας add. Roemer.
 — 8 ἐπεὶ . . . Ὀμηρος v. 15 ad superiorem partem capitis perti-
 nent. — 9 ἢ καθ' ἡμᾶς Stahr.: ἡμᾶς A°. — 15 δὴ δεῖ Ald.: δὴ A°
 δεῖ ἀποgr. — 16 τὰ ἀποgr.: τὰς A°. — 22 λόγγη et ἀστέρες Hein-
 sius. — 24 περιδέραια Paccius: περιδέρεα A°. — 25 οἷον ἀποgr.:
 οἶ A°. — τούτοις A°.

χρῆσθαι ἢ βέλτιον ἢ χειρόν, οἷον Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οὐλῆς
 ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν συ-
 βοτῶν· εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα ἀτεχνότεραι, καὶ αἱ
 τοιαῦται πᾶσαι, αἱ δὲ ἐκ περιπετείας, ὥσπερ ἡ ἐν τοῖς Νί-
 πτροις, βελτίους. δευτέραι δὲ αἱ πεποιημένοι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, ³⁰
 [διὸ ἀτεχνοί], οἷον Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰριγενείᾳ ἀνεγνώρισεν ὅτι
 Ὀρέστης· ἐκείνη μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς
 λέγει ἂ βούλεται ὁ ποιητὴς ἄλλ' οὐχ ὁ μῦθος· διὸ ἐγγύς τι
 τῆς εἰρημένης ἀμαρτίας ἐστίν· ἐξῆν γὰρ ἂν ἔνια καὶ ἐνεργεῖν.
 καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεΐ ἢ τῆς κερκίδος φωνῆ. ἡ τρίτη ³⁵
 διὰ μνήμης τῷ αἰσθῆσθαι τι ἰδόντα, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπριοῖς ^{1455^a}
 τοῖς Δικαιογένοισι, ἰδὼν γὰρ τὴν γραφὴν ἔκλαυσεν· καὶ ἡ
 ἐν Ἀλκίμου ἀπολόγῳ, ἀκούων γὰρ τοῦ καθαριστοῦ καὶ μνη-
 σθεὶς ἐδάκρυσεν, ὅθεν ἀνεγνωρίσθησαν. τετάρτη δὲ ἡ ἐκ συλ-
 λογισμοῦ, οἷον ἐν Χοηφόροις, ὅτι ὁμοίος τις ἐλήλυθεν, ὁμοίος ⁵
 δὲ οὐδεὶς ἄλλ' ἢ ὁ Ὀρέστης, οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν. καὶ ἡ Πολυ-
 εἰδου τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῆς Ἰριγενείας· εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέ-
 στην συλλογίσασθαι, ὅτι ἡ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμ-
 βαίνει θύεσθαι. καὶ ἐν τῷ Θεοδέκτου Τυδεΐ, ὅτι ἐλθὼν ὡς
 εὐρήσων υἱὸν αὐτὸς ἀπόλλυται. καὶ ἡ ἐν τοῖς Φινεΐδασι ¹⁰
 ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν εἰμαρμένην, ὅτι ἐν
 τούτῳ εἴμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς, καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα.
 ἔστιν δὲ τις καὶ συνθετὴ ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρον, οἷον
 ἐν τῷ Ὀδυσσεΐ τῷ ψευδαγγέλῳ· ὁ μὲν γὰρ τὸ τόξον ἔφη
 γνῶσεσθαι ὃ οὐχ ἐωράκει, τὸ δὲ ὡς δὴ ἐκείνου ἀναγνω- ¹⁵
 ριοῦντος διὰ τούτου, ποιῆσαι παραλογισμόν. πασῶν δὲ βελ-
 τίστη ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τῆς ἐκπλήξεως

29 χειρόν post πᾶσαι add. Spengel. — 31 ἀνεγνωρίσθη Spengel.
 — 33 διὸ ἐγγύς τι Vahlen: διότι ἐγγύς A°. — 35 ἡ τρίτη Spengel: ἡτοι
 τῆ A°. 1455^a 3 ἀπολόγῳ apogr.: ἀπὸ λόγων A°. — 5 Χοηφόροις
 Victorius: Χλοηφόροις A°. — 6 Πολυεἰδούς A°. — 10 τοῖς Φινεΐδασι
 Reiz: τοῖς Φινίδασι A°. — 11 fort. ἰδόντες et αὐτοῖς. — 13 θεάτρον]
 θατέρον Hermann. — 14 ὁ μὲν apogr.: τὸ μὲν A°. — 15 δὴ
 Tyrwhitt: δι' A°. — 17 ἐκπλήξεως apogr.: πλήξεως A°.

γυνομένης δι' εικότων, οἷον [ὁ] ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδί-
 ποδι καὶ τῇ Ἰφιγενείᾳ· εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι ἐπιθεῖναι γράμ-
 20 ματα. αἱ γὰρ τοιαῦται μόναι ἄνευ τῶν πεπονημένων σημείων
 καὶ δεραίων. δεύτεραι δὲ αἱ ἐκ συλλογισμοῦ.

* δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει [συν-] 17
 ἀπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον — οὕτω γὰρ
 ἂν ἐναργέστατα [ὁ] ὄρων ὥσπερ παρ' αὐτοῖς γυνοόμενος τοῖς
 25 πραττομένοις εὐρίσκοι τὸ πρέπον καὶ ἥκιστα ἂν λανθάνοι
 [το] τὰ ὑπεναντία· σημείον δὲ τούτου ὁ ἐπετιμᾶτο Καρλίνοφ·
 ὁ γὰρ Ἀμφιάραος ἐξ ἱεροῦ ἀνῆει, ὃ μὴ ὄρωντ' ἂν τὸν θεα-
 τὴν ἐλάνθανεν, ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσεν δυσχερανάντων
 τούτου τῶν θεατῶν — ὅσα δὲ δυνατόν καὶ τοῖς σχήμασιν συν-
 30 ἀπεργαζόμενον. πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως οἱ
 ἐν τοῖς πάθεσιν εἰσιν καὶ χεῖμαινε ὁ χεῖμαζόμενος καὶ χαλε-
 παίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα. διὸ εὐφροῦς ἢ ποιητικῆ
 ἔστιν ἢ μανικοῦ· τούτων γὰρ οἱ μὲν εὐπλαστοὶ οἱ δὲ ἐκστα-
 τικοὶ εἰσιν.*

1455 b τούτους τε λόγους καὶ τοὺς πεπονημένους δεῖ καὶ αὐτὸν
 ποιοῦντα ἐπιθεῖσθαι καθόλου, εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν καὶ
 παρατείνειν. λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλου οἷον
 τῆς Ἰφιγενείας· τυθείσης τινὸς κόρης καὶ ἀφανισθείσης ἀδή-
 5 λως τοῖς θύσασιν, ἰδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ἣ
 νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν τῇ θεῷ, ταύτην ἔσχε τὴν ἱερο-
 σύνην· χρόνω δὲ ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἐλθεῖν τῆς
 ἱερείας — τὸ δὲ ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς [διὰ τίνα αἰτίαν] ἔξω τοῦ

18 ὁ del. Vahlen. — 21 περιδεραίων apogr. — 22 δεῖ... εἰσίν
 (v. 34) ordinem disputationis interrumpunt. — 24 ὁ om. Ald. —
 26 το del. Vahlen. — 27 ἀνῆει apogr.: ἂν εἴη A°. — ὄρωντ' ἂν
 Vahlen: ὄροντα A° ὄρωντα τὸν ποιητὴν Dacier. — 30 αὐτῆς τῆς
 Tyrwhitt. — 33 ἐκστατικοὶ cod. Victorii: ἔξεταστικοὶ A°. 1455^b 1
 τοὺς τε λόγους καὶ τοὺς παρελημμένους suspic. Vahlen; v. adn. ad 1455^a 22. — 2 ἐπεισοδιοῦν apogr.: ἐπεισοδίου A°. —
 — 3 παρατείνειν Victorius: περιτείνειν A°. — 8 τὸ δὲ διὰ τίνα αἰ-
 τίαν ἔξω τοῦ καθόλου, ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς ἐλθεῖν ἐκεῖ Ueberweg.

καθόλου] ἔλθειν ἐκεῖ καὶ ἐφ' ὅτι δὲ ἔξω τοῦ μύθου — ἐλθὼν
 δὲ καὶ ληφθεὶς θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν — εἶδ' ὡς Εὐρι- 10
 πίδης εἶθ' ὡς Πολύειδος ἐποίησεν, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν, ὅτι
 οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι —
 καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία. μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ὑποθέντα τὰ
 ὀνόματα ἐπεισοδιοῦν, ὅπως δὲ ἔσται οἰκειὰ τὰ ἐπεισόδια, οἶον
 ἐν τῷ Ὁρέστη ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη καὶ ἡ σωτηρία διὰ 15
 τῆς καθάρσεως. ἐν μὲν οὖν τοῖς δράμασιν τὰ ἐπεισόδια σύν-
 τομα, ἢ δ' ἐποποιία τούτοις μηκύνεται. τῆς γὰρ Ὀδυσσεύς
 μικρὸς ὁ λόγος ἐστίν· ἀποδημοῦντός τινος ἔτη πολλὰ καὶ
 παραφυλαττομένου ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ μόνου ὄντος, ἔτι
 δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστή- 20
 ρων ἀναλίσκεσθαι καὶ τὸν νιδὸν ἐπιβουλευέσθαι, αὐτὸς [δὲ]
 ἀφικνεῖται χεημασθεὶς, καὶ ἀναγνωρίσας τινὰς [αὐτὸς] ἐπιθέ-
 μενος αὐτὸς μὲν ἐσώθη, τοὺς δ' ἐχθροὺς διέφθειρε. τὸ μὲν
 οὖν ἴδιον τοῦτο, τὰ δ' ἄλλα ἐπεισόδια.

18 ἔστι δὲ πάσης τραγωδίας τὸ μὲν δέσις τὸ δὲ λύσις, τὰ 25
 μὲν ἔξωθεν καὶ ἕνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἢ δέσις, τὸ δὲ
 λοιπὸν ἢ λύσις. λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι τὴν ἀπ' ἀρχῆς
 μέχρι τούτου τοῦ μέρους, ὃ ἔσχατόν ἐστιν ἐξ οὗ μεταβαίνειν
 εἰς εὐτυχίαν (ἐκ δυστυχίας συμβαίνει ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσ-
 τυχίαν), λύσιν δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι 30
 τέλους· ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκῆ τῷ Θεοδέκτου δέσις μὲν τὰ τε
 προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν
 δη... ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους.

τραγωδίας δὲ εἶδη εἰσὶ τέσσαρα, τσαῦτα γὰρ καὶ τὰ
 μέρη ἐλέχθη, ἢ μὲν πεπλεγμένη, ἧς τὸ ὅλον ἐστὶν περιπέτεια 35

9 fort. ἔξω τοῦ καθόλου τοῦ μύθου. — 16 δράμασι apogr. ἄρμα-
 σιν A^c. — 19 Ποσειδῶνος] θεοῦ conl. Vahlen. — ἔτι apogr.: ἐπει
 A^c. — 21 δὲ om. Ald. — αὐτὸς ἐπιθ.] αὐτοῖς ἐπιθ. Ald. — 26
 πολλάκις post ἔξωθεν transposuit Ueberweg. — 29 ἐκ δυστυχίας
 ... δυστυχίαν suppl. Vahlen. — 33 ἀπαγωγή, λύσις δ' ἢ exei-
 disse putavit Vahlen, fort. ἢ αὐτῶν δήλωσις λύσις ἀπό. — 34
 τὰ μέρη] τὰ μέρη τοῦ μύθου Ueberweg. — 35 ἐλέχθη. v. 1452^b 9.

1456^a καὶ ἀναγνώρισις, ἣ δὲ παθητικὴ, οἷον οἷ τε Αἴαντες καὶ οἱ
 Ἴξίονες, ἣ δὲ ἡθικὴ, οἷον αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεΐδης· τὸ δὲ
 τέταρτον τερατώδες, οἷον αἱ Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ
 ὅσα ἐν ἄδου. μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειραῖσθαι ἔχειν,
 5 εἰ δὲ μή, τὰ μέγιστα καὶ πλεῖστα, ἄλλως τε καὶ ὡς νῦν συκο-
 φαντοῦσιν τοὺς ποιητάς· γεγρονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος
 ἀγαθῶν ποιητῶν, ἕκαστου τοῦ ἴδιου ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα
 ὑπερβάλλειν. * δίκαιον δὲ καὶ τραγωδῖαν ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν
 λέγειν οὐδὲν ἴσως τῷ μύθῳ, τοῦτο δέ, ὧν ἡ αὐτὴ πλοκὴ
 10 καὶ λύσις. πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ λύουσι κακῶς· δεῖ δὲ
 ἄμφω αἰεὶ κροτεῖσθαι.* χρὴ δὲ ὅπερ εἴρηται πολλάκις με-
 μνησθαι καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποικὸν σύστημα τραγωδῖαν. ἐπο-
 ποικὸν δὲ λέγω [δὲ] τὸ πολύμυθον, οἷον εἴ τις τὸν τῆς Πριά-
 15 δος ὄλον ποιοῖ μῦθον. ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει
 τὰ μέρη τὸ πρότερον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ
 τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει. σημεῖον δέ· ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὄλην
 ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος ὥσπερ Εὐρύπιδης, <ἦ> Νιόβην
 καὶ μὴ ὥσπερ Δισχύλος, ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται·
 ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ μόνῳ· ἐν δὲ ταῖς περι-
 20 πετείαις καὶ ἐν τοῖς ἀπλοῖς πράγμασι στοχάζεται ὧν βούλονται
 θανμαστῶς· ἔστιν δὲ τοῦτο, ὅταν ὁ σοφὸς μὲν μετὰ πονηρίας
 <δὲ> ἐξαπατηθῇ, ὥσπερ Σίσυφος, καὶ ὁ ἀνδρείος μὲν ἄδικος
 δὲ ἠττηθῇ· τραγικὸν γὰρ τοῦτο καὶ φιλάνθρωπον· ἔστιν δὲ
 25 τοῦτο <καὶ> εἰκὸς ὥσπερ Ἀγάθων λέγει· εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι
 πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός.

1456^a 3 τερατώδες Schrader: ὅης A^c τὸ δὲ τέταρτον ἢ ἀπλῆ,
 οἷον . . . παρέμβασις δὲ ἡ τερατώδης Ueberweg. — 5 τε apogr.:
 γε A^c. — 7 ἕκαστον apogr.: ἕκαστον A^c. — 8 δίκαιον . . . κρο-
 τεῖσθαι v. 10 pertinent ad 1455^b 25—33. — 9 τούτῳ Bursian. —
 11 κροτεῖσθαι Vahlen. — 13 λέγω τὸ apogr. — 17 ἦ add. Vahlen.
 — 20 στοχάζεται Heinsius; recte, nisi ἐστοχάζετο mavis, στο-
 χάζονται A^c. — 22 δὲ add. apogr. — 23 τραγικὸν . . . φιλάν-
 θρωπον in codd. ante ἔστιν δὲ τοῦτο v. 21 collocata huc re-
 vocavit Susemihl. — 24 καὶ add. Susemihl.

καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν καὶ
 μόριον εἶναι τοῦ ὅλου καὶ συναγωνίζεσθαι μὴ ὥσπερ Εὐρι-
 πίδῃ ἀλλ' ὥσπερ Σοφοκλεῖ. τοῖς δὲ λοιποῖς τὰ ἀδόμενα
 <οὐδὲν> μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγωδίας ἐστίν· διὸ
 ἐμβόλιμα ἄδουσιν πρῶτον ἄρξαντος Ἀγάθωνος τοῦ τοιοῦτου.³⁰
 καίτοι τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ἄδειν ἢ εἰ ρῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς
 ἄλλο ἀρμόττοι ἢ ἐπεισόδιον ὅλον;

19 περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται, λοιπὸν δὲ περὶ
 λέξεως καὶ διανοίας εἰπεῖν. τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν διάνοιαν
 ἐν τοῖς περὶ ρητορικῆς κείσθω· τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκεί-
 νης τῆς μεθόδου. ἔστι δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ταῦτα, ὅσα ὑπὸ
 τοῦ λόγου δεῖ παρασκευασθῆναι. μέρη δὲ τούτων τό τε ἀπο-
 δεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν, οἷον
 ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὄργην καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ἔτι μέγεθος καὶ^{1456 b}
 μικρότητα. δῆλον δὲ ὅτι καὶ [ἐν] τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν ιδεῶν δεῖ χρῆσθαι, ὅταν ἢ ἔλεεινὰ ἢ δεινὰ ἢ μεγάλα
 ἢ εἰκότα δέη παρασκευάζειν· πλὴν τοσοῦτον διαφέρει, ὅτι τὰ
 μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ⁵
 τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι καὶ παρὰ τὸν λόγον γίνεσθαι.
 τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ φανοῖτο ἡδέα <ἢ δεινὰ
 αὐτὰ> καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον;

τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἐν μὲν ἔστιν εἶδος θεωρίας τὰ
 σχήματα τῆς λέξεως, ἃ ἔστιν εἰδέναι τῆς ὑποκριτικῆς καὶ τοῦ¹⁰
 τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικῆν, οἷον τί ἐντολή καὶ τί
 εὐχή καὶ διήγησις καὶ ἀπειλή καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις
 καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ
 ἄγνοιαν οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρεται ὅ τι καὶ
 ἄξιον σπουδῆς. τί γὰρ ἂν τις ὑπολάβοι ἡμαρτήσθαι ἢ Πρω-¹⁵

28 ἀδόμενα Madius: διδόμενα A^c. — 29 οὐδὲν add. Vahlen,
 οὐ Madius. — 33 ἤδη apogr.: ἡδ' A^c. — 34 λέξις καὶ διαν.
 Hermann: λέξις ἢ διαν. A^c διαν. καὶ λεξ. Spengel. 1456^b 2
 μικρότητα apogr.: μικρότητας A^c. — ἐν induxit Ueberweg. — 7
 ἡδέα] ἤδη & δεῖ Tyrwhitt, ἤδη δι' αὐτὰ Susemihl.

ταγόρας ἐπιτιμᾶ, ὅτι εὐχθεσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπὼν «μῆριν αἶδε θεά», τὸ γὰρ κελεῦσαι φησὶν ποιεῖν τι ἢ μὴ ἐπιταξίς ἐστιν. διὸ παρεῖσθω ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὄν θεώρημα.

- 20 τῆς δὲ λέξεως ἀπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον συλ-20
λαβὴ σύνδεσμος ὄνομα ῥῆμα * ἄρθρον * πτώσις λόγος. στοι-
χειὸν μὲν οὖν ἐστὶν φωνή ἀδιαλετος, οὐ πᾶσα δὲ ἀλλ' ἐξ
ἧς πέφυκε συντετὴ γίνεσθαι φωνή — καὶ γὰρ τῶν θηρίων
εἰσὶν ἀδιαλετοι φωναί, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον — ταύ-
25 τῆς δὲ μέρη τό τε φωνῆεν καὶ τὸ ἡμίφωνον καὶ ἄφωνον.
ἔστιν δὲ φωνῆεν μὲν <τὸ> ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνὴν
ἀκουστήν, ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκου-
στήν, οἷον τὸ Σ καὶ τὸ Ρ, ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς
καθ' αὐτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων
30 τινὰ φωνὴν γινόμενον ἀκουστόν, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ. ταῦτα
δὲ διαφέρει σχήμασιν τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ δασύ-
τητι καὶ φιλότητι καὶ μήκει καὶ βραχύτητι, ἔτι δὲ δξύτητι
καὶ βαρύτητι καὶ τῷ μέσῳ· περὶ ὧν καθ' ἕκαστον ἐν τοῖς
μετρικοῖς προσήκει θεωρεῖν. συλλαβὴ δὲ ἐστὶν φωνὴ ἄσημος
35 συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ φωνῆν ἔχοντος <ἢ πλείονων ἀφώ-
νων καὶ φωνῆν ἔχοντος> καὶ γὰρ τὸ ΓΑ ἄνευ τοῦ Ρ συλ-
λαβὴ καὶ μετὰ τοῦ Ρ, οἷον τὸ ΓΡΑ. ἀλλὰ καὶ τούτων θεω-
ρησάι τὰς διαφορὰς τῆς μετρικῆς ἐστὶν. σύνδεσμος δὲ ἐστὶν
1457 a φωνὴ ἄσημος ἢ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημα-
τικὴν ἐκ πλείονων φωνῶν, πεφικυῖα συντίθεσθαι [καὶ ἐπὶ
τῶν ἄφρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου], ἢν μὴ ἀρμόττει ἐν ἀρχῇ
λόγου τιθέναι καθ' αὐτόν, οἷον μεν η τοι δε· ἢ φωνῆ ἄση-
5 μος ἢ ἐκ πλείονων μὲν φωνῶν, μιᾶς σημαντικῶν δὲ ποιεῖν

21 ἄρθρον ante ὄνομα posuit Spengel, vide infra 1457^a 6, ubi definitione ἄρθρον ordo verborum turbatur. — 36 τὸ ΓΡ ἄνευ τοῦ Α συλλ... Α οἷον Α°. 1457^a 2 πεφικυῖα Winstanley: πεφικυῖαν Α°. — 3 ἢν μὴ ἀρμόττει apogr. — 4 καθ' αὐτήν Tyrwhitt. — ἦτοι vulgo. — 5 σημαντικῶν Robortelli: σημαντικόν Α°.

πέφυκεν μίαν σημαντικὴν φωνήν, ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ
 ἄσημος ἢ λόγον ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ, οἷον τὸ
 ἀμφὶ καὶ τὸ περὶ καὶ τὰ ἄλλα. [ἢ φωνὴ ἄσημος ἢ οὔτε κωλύει
 οὔτε ποιεῖ φωνήν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν πε-
 φυκνῦτα τίθεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου.]¹⁰
 ὄνομα δέ ἐστι φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ ἄνευ χρόνου ἤς μέρος
 οὐδὲν ἐστὶ καθ' αὐτὸ σημαντικόν· ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς οὐ χρω-
 μεθα ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ σημαῖνον, οἷον ἐν τῷ Θεοδώρῳ τὸ
 δῶρον οὐ σημαίνει. ῥῆμα δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ μετὰ
 χρόνου ἤς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὐτό, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν¹⁵
 ὀνομάτων· τὸ μὲν γὰρ ἄνθρωπος ἢ λευκόν οὐ σημαίνει τὸ ποτέ,
 τὸ δὲ βαδίζει ἢ βεβάδικεν προσσημαίνει τὸ μὲν τὸν παρόντα
 χρόνον τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα. πτώσις δ' ἐστὶν ὀνόματος
 ἢ ῥήματος ἢ μὲν τὸ κατὰ <τὸ> τούτου ἢ τούτῳ σημαῖνον
 καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἐνὶ ἢ πολλοῖς, οἷον ἄνθρωποι²⁰
 ἢ ἄνθρωπος, ἢ δὲ κατὰ τὰ ὑποκειμενικά, οἷον κατ' ἐρώτησιν
 ἐπίταξιν· τὸ γὰρ <ἄρ> ἐβάδισεν ἢ βάδιζε πτώσις ῥήματος
 κατὰ ταῦτα τὰ εἶδη ἐστίν. λόγος δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαν-
 τικὴ ἤς ἓν μέρη καθ' αὐτὰ σημαίνει τι· οὐ γὰρ ἅπας λόγος
 ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων σύγκειται, ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνευ²⁵
 ῥημάτων εἶναι λόγον, οἷον ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὄρισμός, μέρος
 μέντοι ἀεὶ τι σημαῖνον ἔξει. [οἷον ἐν τῷ 'βαδίζει Κλέων' ὁ
 Κλέων.] εἷς δὲ ἐστὶ λόγος διχῶς, ἢ γὰρ ὁ ἐν σημαῖνον, ἢ
 ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμων, οἷον ἡ 'Πλιάς μὲν συνδέσμων εἷς, ὁ
 δὲ τοῦ ἀνθρώπου τῷ ἐν σημαίνει.³⁰

21 ὀνόματος δὲ εἶδη τὸ μὲν ἀπλοῦν, ἀπλοῦν δὲ λέγω ὃ
 μὴ ἐκ σημαίνοντων σύγκειται, οἷον γῆ, τὸ δὲ διπλοῦν· τούτου

8 ἀμφὶ Hartung: $\overline{\varphi} \overline{\mu} \overline{\iota} A^c$ φημί Ald. — ἢ . . . μέσου (v. 10)
 del. Hermann. — 17 βαδίζει Gryphius: βαδίζειν A^c . — 19 τὸ
 add. apogr. — 22 ἄρ' add. Vahlen. — βάδιζε apogr.: ἐβάδιζεν
 A^c . — 26 οἷον ὁ . . . ὄρισμός in codd. post σύγκειται (v. 25) scripta
 hic revocavit Spengel. — 27 βαδίζει apogr.: βαδίζειν A^c , οἷον
 'ἐν τῷ βαδίζειν', 'Κλέων ὁ Κλέωνος' Susemihl. — 29 συνδέσμων
 apogr.: συνδέσμων A^c . — 30 τῷ apogr.: τὸ A^c .

δὲ τὸ μὲν ἐκ σημαίνοντος [καὶ ἀσήμου], πλὴν οὐκ ἐν τῷ
 ὀνόματι σημαίνοντος, καὶ ἀσήμου, τὸ δὲ ἐκ σημαίνοντων
 35 σύγκεται. εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ τετραπλοῦν ὄνομα καὶ
 πολλαπλοῦν, οἷον τὰ πολλὰ τῶν μεγαλείων, οἷον Ἑρμο-
 1457^b καϊκόξανθος. ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα
 ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπετεταμένον ἢ
 ὑψηρημένον ἢ ἐξηλλαγμένον. λέγω δὲ κύριον μὲν ὃ χρῶν-
 ται ἕκαστοι, γλῶτταν δὲ ὃ ἕτεροι, ὥστε φανερὸν ὅτι καὶ
 5 γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατὸν τὸ αὐτό, μὴ τοῖς αὐτοῖς
 δέ· τὸ γὰρ σίγγνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα.
 μεταφορὰ δὲ ἐστὶν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ
 γένους ἐπὶ εἶδος ἢ ἀπὸ τοῦ εἶδους ἐπὶ τὸ γένος ἢ ἀπὸ τοῦ
 εἶδους ἐπὶ εἶδος ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον. λέγω δὲ ἀπὸ γένους
 10 μὲν ἐπὶ εἶδος, οἷον «νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν» τὸ γὰρ ὀνο-
 μεῖν ἐστὶν ἐστάναι τι. ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ γένος, <οἷον> «ἢ
 δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν» τὸ γὰρ μυρίον πολὺ <τι>
 ἐστὶν, ὃ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται. ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ
 εἶδος, οἷον «χαλκῷ ἀπὸ ψυχῆν ἀρύσας» καὶ «ταμῶν ἀτειρέι
 15 χαλκῷ.» ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμεῖν, τὸ δὲ ταμεῖν
 ἀρύσαι εἴρηκεν· ἄμφω γὰρ ἀφελεῖν τί ἐστὶν. τὸ δὲ ἀνάλογον
 λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχη τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ
 τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον· ἐρεῖ γὰρ ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ τέταρ-
 τον ἢ ἀντὶ τοῦ τετάρτου τὸ δεύτερον, καὶ ἐνλοτε προστιδέα-
 20 σιν ἀνθ' οὗ λέγει πρὸς ὃ ἐστὶ. λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει
 φιάλη πρὸς Διόνυσον καὶ ἀσπίς πρὸς Ἄρη· ἐρεῖ τοίνυν τὴν
 φιάλην ἀσπίδα Διονύσου καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως. ἢ
 ὃ γῆρας πρὸς βίον, καὶ ἐσπέρα πρὸς ἡμέραν· ἐρεῖ τοίνυν
 τὴν ἐσπέραν γῆρας ἡμέρας, καὶ τὸ γῆρας ἐσπέραν βίου ἢ,

34 ὀνόματι Vahlen: ὀνόματος A°. — 36 μεγαλιωτῶν ἔρη. A°
 μεγαλειωτέρων οἷον Hermann. 1457^b 2 κόσμος infra non de-
 finitur. — 3 ἀψηρημένον Spengel, ut infra v. 1458^a 1. — 8 τὸ om.
 apogr. — 12 τί add. Twining. — 24 ἡμέρας . . . δυσμᾶς apogr.:
 ἡμέρας ἢ ὅσπ. Ευπ. καὶ τ. γ. ε. β. ἢ δυσμᾶς A°.

ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς, δυσμᾶς βίου. ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα 25
 κείμενον τῶν ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἦτον ὁμοίως λεχθήσεται
 οἶον τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφιέναι σπειρῆν, τὸ δὲ τὴν φλόγα
 ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώνυμον· ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν
 ἡλίον καὶ τὸ σπειρῆν πρὸς τὸν καρπὸν, διὸ εἴρηται «σπει-
 ρων θεοκτίσταν φλόγα.» ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μετα- 30
 φορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον
 ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι, οἶον εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι φιάλην
 μὴ Ἄρεως ἀλλ' ἄοινον. πεπονημένον δ' ἐστὶν ὁ ὄλος μὴ
 καλούμενον ὑπὸ τινῶν αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής, δοκεῖ γὰρ
 ἔνια εἶναι τοιαῦτα, οἶον τὰ κέρατα ἐρνύγας καὶ τὸν ἱερέα ἀρη- 35
 τῆρα. ἐπεκτεταμένον δὲ ἐστὶν ἡ ἀφρηγμένον τὸ μὲν ἐὰν φω- 1458 a
 νῆντι μακροτέρῳ κεχρημένον ἢ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαβῆ ἔμ-
 βεβλημένη, τὸ δὲ ἂν ἀφρηγμένον τι ἢ αὐτοῦ, ἐπεκτεταμένον
 μὲν οἶον τὸ πόλεως πόλης καὶ τὸ Πηλέος <Πηλῆος καὶ τὸ
 Πηλείδου> Πηληιάδεω, ἀφρηγμένον δὲ οἶον τὸ καὶ καὶ τὸ 5
 δῶ καὶ «μία γίνεται ἀμφοτέρων ὄψ.» ἐξηλλαγμένον δ' ἐστὶν
 ὅταν τοῦ ὀνομαζομένου τὸ μὲν καταλείπη τὸ δὲ ποιῆ, οἶον
 τὸ «δεξιτερὸν κατὰ μαζόν» ἀντὶ τοῦ δεξιόν. αὐτῶν δὲ τῶν
 ὀνομάτων τὰ μὲν ἄρρενα τὰ δὲ θήλεα τὰ δὲ μεταξὺ, ἄρρενα
 μὲν ὅσα τελευτᾶ εἰς τὸ Ν καὶ Ρ <καὶ Σ> καὶ ὅσα ἐκ τούτου 10
 σύγκειται, ταῦτα δ' ἐστὶν δύο, Ψ καὶ Ξ, θήλεα δὲ ὅσα ἐκ
 τῶν φωνηέντων εἰς τε τὰ ἀεὶ μακρά, οἶον εἰς Η καὶ Ω, καὶ
 τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς Α· ὥστε ἕσα συμβαίνει πλήθει εἰς ὅσα
 τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα. τὸ γὰρ Ψ καὶ τὸ Ξ <τῷ Σ> ταῦτά
 ἐστὶν. εἰς δὲ ἄφωρον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾶ, οὐδὲ εἰς φω- 15
 νῆν βραχύ. εἰς δὲ τὸ Ι τρία μόνον, μέλι κόμμι πέπερι. εἰς
 δὲ τὸ Υ πέντε. τὰ δὲ μεταξὺ εἰς ταῦτα καὶ Ν καὶ Σ.

29 πρὸς τὸν ἀφιέντα τὸν καρπὸν Castelvetro. — 33 ἀλλ'
 ἄοινον Victorius: ἀλλὰ οἶνον A°. 1458^a 4 Πηλῆος καὶ τὸ Πη-
 λείδου add. M. Schmidt. — 6 ὄψ Victorius: ὄης A°. — 10 ὅσα
 ἐστὶ τελευτᾶ Ueberweg. — καὶ Σ add. apogr. — 13 πλήθει
 apogr.: πλήθη A°. — 14 τῷ Σ add. Tyrwhitt. — 17 post πέντε
 add. apogr.: τὸ πᾶν τὸ γόνυ τὸ γόνυ τὸ δόρυ τὸ ἄστν.

λέξεως δὲ ἀρετὴ σαφῆ καὶ μὴ ταπεινὴν εἶναι. σαφε-22
 στάτη μὲν οὖν ἐστὶν ἢ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἀλλὰ τα-
 20 πεινῆ. παράδειγμα δὲ ἢ Κλεοφῶντος ποιήσεις καὶ ἢ Σθενέλου.
 σεμνὴ δὲ καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ ἰδιωτικὸν ἢ τοῖς ξενικοῖς κερρη-
 μένη. ξενικὸν δὲ λέγω γλωτταν καὶ μεταφορὰν καὶ ἐπέκτασιν
 καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον. ἀλλ' ἂν τις ἅμα ἅπαντα τοιαῦτα
 ποιήσῃ, ἢ αἰνιγμα ἔσται ἢ βαρβαρισμός· ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν,
 25 αἰνιγμα, ἐὰν δὲ ἐκ γλωττῶν, βαρβαρισμός — αἰνιγματός τε γὰρ ἰδέα
 αὐτῆ ἐστὶ, τὸ λέγοντα ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι· κατὰ
 μὲν οὖν τὴν τῶν <κυρίων> ὀνομάτων σύνθεσιν οὐχ οἶόν τε
 τοῦτο ποιῆσαι, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται, οἶον «ἄνδρ'
 εἶδον πρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα,» καὶ τὰ τοιαῦτα. . .
 30 ἐκ τῶν γλωττῶν βαρβαρισμός — δεῖ ἄρα κερῶσθαι πως τού-
 τοις· τὸ μὲν γὰρ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μὴδὲ ταπεινόν, οἶον
 ἢ γλωττα καὶ ἢ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος καὶ τᾶλλα τὰ εἰρη-
 μένα εἶδη, τὸ δὲ κύριον τὴν σαφήνειαν. οὐκ ἐλάχιστον δὲ
 1458^b μέρος συμβάλλονται εἰς τὸ σαφές τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτι-
 κὸν αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομά-
 των· διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον, παρὰ τὸ
 εἰωθὸς γιγνόμενον, τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει, διὰ δὲ τὸ κοι-
 5 νωνεῖν τοῦ εἰωθότος τὸ σαφές ἔσται. ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγου-
 σιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιοῦτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ δια-
 κωμφοῦντες τὸν ποιητὴν, οἶον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς
 ῥᾶδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὀπόσον βούλεται,
 ἰαμβοποίησας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. «Ἐπιχάρην εἶδον Μαρα-
 10 θῶνἀδε βαδίζοντα,» καὶ «οὐκ ἂν γ' ἐράμενος τὸν ἐκείνου
 ἐλλέβορον.» τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαι ἀπρεπῶς χρώμενον τούτῳ
 τῷ τρόπῳ γελοῖον· τὸ δὲ μέτρον κοινὸν ἀπάντων ἐστὶ τὸν

23 ἅμα ἅπαντα apogr.: ἂν ἅπαντα A°. — 24 ποιήση apogr.:
 ποιῆσαι A°. — 25 τε del. Ald. — 27 κυρίων add. Tyrwhitt. —
 30 κερῶσθαι Madius: κερῶσθαι A°. 1458^b 1 συμβάλλονται
 apogr.: συμβάλλεται A°. — 9 Ἐπιχάρην Tyrwhitt: ἦται χάριν A°.
 — 10 ἂν γενεσάμενος Tyrwhitt. — 11 ἀπρεπῶς Twining: πως
 A° πάντως Hermann.

μερῶν, καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις καὶ τοῖς ἄλλοις
εἶδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπιτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ
ἂν ἀπεργάσασαι· τὸ δὲ ἀρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν 15
θεωρεῖσθω ἐντιθεμένων τῶν <κυρῶν> ὀνομάτων εἰς τὸ μέ-
τρον. καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν μετατιθεῖς ἂν τις τὰ κύρια ὀνόματα
κατίδοι ὅτι ἀληθῆ λέγομεν· οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἱαμ-
βεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἔν δὲ μόνον ὄνομα μετα- 20
θέντος, ἀντὶ κυρῶν εἰσθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλὸν
τὸ δ' εὐτέλες. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε
φραγέδαινα <δ'> ἢ μου σάρκας ἐσθίει ποδός,
ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θινᾶται μετέθηκεν. καὶ
νῦν δὲ μ' ἐὼν ὀλιγός τε καὶ οὐτιδανός καὶ † ἀειδής, 25
εἴ τις λέγοι τὰ κύρια μετατιθεῖς
νῦν δὲ μ' ἐὼν μικρός τε καὶ ἀσθενικὸς καὶ ἀειδής.
καὶ

δίφρον [τ'] ἀεικέλιον καταθεῖς ὀλιγὴν τε τράπεζαν.
δίφρον μοχθηρὸν καταθεῖς μικρὰν τε τράπεζαν. 30
καὶ τὸ «ἠμόνες βοῦσῶσιν» ἠμόνες κρᾶζουσιν. ἔτι δὲ Ἀριφρά-
δης τοὺς τραγηδοὺς ἐκωμῶδει, ὅτι ἂ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ
διαλέκτῳ τούτοις χρωῖνται, οἷον τὸ δωμάτων ἄπο ἀλλὰ μὴ
ἀπὸ δωμάτων καὶ τὸ Ἀχιλλέως πέρι ἀλλὰ μὴ περὶ Ἀχιλλέως, 1459^a
καὶ τὸ σέθεν καὶ τὸ ἐγὼ δέ νιν καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. διὰ
γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρτοῖς ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν
τῇ λέξει ἅπαντα τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖνος δὲ τοῦτο ἠγνόει. ἔστιν
δὲ μέγα μὲν τὸ ἐκάστῳ τῶν εἰρημένων προεπόντως χρῆσθαι, 5
καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις, πολὺ δὲ μέγιστον τὸ μετα-
φορικὸν εἶναι. μόνον γὰρ τοῦτο οὔτε παρ' ἄλλου ἔστι λα-

15 ἀρμόττον apogr.: ἀρμόττοντος A^o. — ἐπῶν] ἐπεκτάσεων
Tyrwhitt. — 16 κυρῶν add. Vahlen. — 20 Αἰσχύλου Εὐριπίδου Essen.
— μεταθέντος Ald.: μετατιθέντος A^o. — 25 ἀειδής] ἀεικής an
ἀκινυς scribendum sit ambigo. — 32 εἴποι apogr.: εἴπη A^o.
1459^a 1 καὶ τὸ Ἀχ. . . Ἀχιλλέως post δέ νιν exarata in A^o
suo loco reddidit Spengel. — 5 τὸ apogr.: τῶν A^o.

ἔσονται, ἢ τῶ μεγέθει μετριάξον καταπεπλεγμένον τῇ ποιικιλίᾳ.
 νῦν δ' ἐν μέρος ἀπολαβῶν ἐπεισοδίοις κέχρηται [αὐτῶν] πολ- 35
 λοῖς, ὅσον νεῦν καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, οἷς δια-
 λαμβάνει τὴν ποιήσιν. οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἓνα ποιουσί καὶ 1459^b
 περὶ ἓνα χρόνον καὶ μίαν πράξιν πολυμερῆ, ὅσον ὁ τὰ Κύπρια
 ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος
 καὶ Ὀδυσσεΐας μία τραγωδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι,
 ἐκ δὲ Κυπρίων πολλὰ καὶ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, 5
 ὅσον ὄπλων κρίσις, Φιλοκτῆτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος,
 Πρωχέλα, Λάκαινα, Ἰλλου πέρις καὶ ἀπόπλους [καὶ Σίνων
 24 καὶ Τρωάδες.] ἔτι δὲ τὰ εἶδη ταῦτα δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιεῖαν
 τῇ τραγωδίᾳ — ἢ γὰρ ἀπλήν ἢ πεπλεγμένην ἢ ἡθικὴν ἢ
 παθητικὴν — καὶ τὰ μέρη ἕξω μελοποιίας καὶ ὄψεως ταῦτά 10
 καὶ γὰρ περιπετειῶν δεῖ καὶ ἀναγνωρίσεων <καὶ ἡθῶν> καὶ
 παθημάτων, ἔτι τὰς διανοίας καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καλῶς. οἷς
 ἅπασιν Ὀμηρος κέχρηται καὶ πρῶτος καὶ ἰκανῶς. καὶ γὰρ
 καὶ τῶν ποιημάτων ἑκάτερον συνέστηκεν ἢ μὲν Ἰλιάς ἀπλοῦν
 καὶ παθητικόν, ἢ δὲ Ὀδύσεια πεπλεγμένον — ἀναγνωρίσεις 15
 γὰρ δι' ὅλου — καὶ ἡθικὴ. πρὸς δὲ τούτοις λέξει καὶ δια-
 νοίᾳ πάντα ὑπερβέβληκεν.

διαφέρει δὲ κατὰ τε τῆς συστάσεως τὸ μῆκος ἢ ἐπο-
 ποία καὶ τὸ μέτρον. τοῦ μὲν οὖν μήκους ὅρος ἰκανὸς ὁ εἰρη-
 μένος· δύνασθαι γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. 20
 εἴη δ' ἂν τοῦτο, εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων ἐλάττους αἱ συστάσεις
 εἶεν, πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τραγωδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν
 τιθεμένων παρήκοιεν. ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέ-
 γθος πολὺ τι ἢ ἐποποιία ἴδιον διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγωδίᾳ
 μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι ἀλλὰ τὸ 25

35 αὐτῶν] αὐτοῦ Heinsius. — 36 οἷς apogr.: δις A^c.
 1459^b 2 Κύπρια Tyrwhitt: κυπρια A^c. — 5 πλέον et καὶ Σίνων
 καὶ Τρωάδες ab interpolatore addita esse censuit Hermann. —
 10 παθητικὴν δεῖ εἶναι Ald. — 11 καὶ ἡθῶν add. Susemihl. —
 13 ἰκανῶς apogr.: ἰκανός A^c. — 15 ἀναγνωρίσεις A^c. — 16 δὲ
 apogr.: γὰρ A^c. — 19 εἰρημέμος, v. 1451^a 9.

ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον· ἐν δὲ τῇ ἐποποιίᾳ διὰ τὸ διήγησιν εἶναι ἔστι πολλά μέρη ἅμα ποιεῖν περιαινόμενα, ὅφ' ὧν, οἰκείων ὄντων, αὔξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος. ὥστε τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ

30 μεταβάλλειν τὸν ἀκούοντα καὶ ἐπεισοδιοῦν ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις· τὸ γὰρ ὁμοιον ταχὺ πληροῦν ἐκπύπτειν ποιεῖ τὰς τραγωδίας.

τὸ δὲ μέτρον τὸ ἥρωικὸν ἀπὸ τῆς πείρας ἤρμοικεν. εἰ γὰρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀρρεπὲς ἂν φαίνοιτο· τὸ γὰρ ἥρωικὸν στασιμώ-

35 τατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν — διὸ καὶ γλώττας καὶ μεταφορὰς δέχεται μάλιστα· περιττὴ γὰρ καὶ ἡ διηγηματικὴ μίμησις τῶν ἄλλων — τὸ δὲ ἱαμβεῖον καὶ τετραμέτρον

1460^a κινητικὰ καὶ τὸ μὲν ὀρχηστικὸν τὸ δὲ πρακτικόν. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον, εἰ μιγνύοι τις αὐτά, ὥσπερ Χαιρήμων. διὸ οὐδεὶς μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν ἢ τῷ ἠρόφῳ, ἀλλ' ὥσπερ εἵπομεν αὐτῇ ἡ φύσις διδάσκει τὸ ἀρμότιον αὐτῇ [δι]

5 αἰρεῖσθαι.

Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινέσθαι καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν· οὐ γὰρ ἐστὶ κατὰ ταῦτα μιμητής. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι' ὄλον ἀγωνίζονται,

10 μιμοῦνται δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγάνκις· ὃ δὲ ὀλίγα φρονημασάμενος εὐθύς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι [ἦθος] καὶ οὐδὲν ἀήθη ἀλλ' ἔχοντα ἦθη. * δεῖ μὲν οὖν <καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν καὶ> ἐν ταῖς τραγωδίαις ποιεῖν τὸ θαναμαστόν, μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ ἄλογον, δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα

15 τὸ θαναμαστόν, διὰ τὸ μὴ ὄραν εἰς τὸν πρᾶττοντα, ἐπεὶ τὰ

30 fort. τὸ ἐπεισοδιοῦν. — 37 μίμησις apogr.: κίνησις A^o.
1460^a 1 κινητικὰ καὶ Vahlen: κινητικαὶ A^o. — 5 αἰρεῖσθαι Bonitz: διαίρεσθαι A^o. — 11 ἦθος del. Reiz. — 12 ἦθη] fort. ἦθος.
— δεῖ... χαριζόμενον (v. 18) post Νίπτρων (v. 27) collocari debebant. — 14 ἄλογον Victorius: ἀνάλογον A^o. — 15 ἐπεὶ τὰ apogr.: ἔπειτα τὰ A^o.

περὶ τὴν Ἐκτορος δῖωξιν ἐπὶ σκηρῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη, οἱ μὲν ἐσιώτες καὶ οὐ διακόντες, ὁ δὲ ἀνανεύων, ἐν δὲ τοῖς ἔπαισι λανθάνει. τὸ δὲ θαναμαστόν ἡδύ' σημεῖον δέ, πάντες γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὡς χαριζόμενοι. * δεδίδαχεν δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ. 20 ἔστι δὲ τοῦτο παραλογισμός. οἴονται γὰρ ἄνθρωποι, ὅταν τοῦδ' ὄντος τοδὶ ἢ ἢ γινομένου γίνηται, εἰ τὸ ὕστερον ἔστιν, καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι· τοῦτο δὲ ἔστι ψεύδος. διὸ δεῖ, ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος, ἄλλο [δ'], ὃ τοῦτου ὄντος ἀνάγκη εἶναι ἢ γενέσθαι [ἦ], προσθεῖναι· διὰ γὰρ τὸ τοῦτο εἰδέναι 25 ἀληθές ὄν, παραλογίζεται ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πρῶτον ὡς ὄν. παράδειγμα δὲ τοῦτου ἐκ τῶν Νίπτρων. προαιρεῖσθαι τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα· τοὺς τε λόγους μὴ συνίστασθαι ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἕξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ 30 Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λαῖος ἀπέθανεν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ἐν Ἡλέκτρῳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφρωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἦκων. ὥστε τὸ λέγειν ὅτι ἀνήρητο ἂν ὁ μῦθος γελοῖον· ἕξ ἀρχῆς γὰρ οὐ δεῖ συνίστασθαι τοιοῦτους· ἂν δὲ θῆ, καὶ 35 φαίνεται εὐλογωτέρας ἐνδέχεσθαι καὶ ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσεΐα ἄλογα τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτὰ δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φανῆλος ποιητῆς ποιήσειε, νῦν δὲ 1460^b τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ ποιητῆς ἀφανίζει ἡδύνων τὸ ἄτοπον. τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσιν καὶ μήτε ἡθικοῖς μήτε διανοητικοῖς· ἀποκρούπτει γὰρ πάλιν ἡ λαν λαμπρὰ λέξις τὰ τε ἦθη καὶ τὰς διανοίας. 5

25 περὶ δὲ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ

22 ἢ ἢ apogr.: ἦν A^c. — 23 fort. γενέσθαι. — 24 δεῖ Bonitz: δῆ A^c. — ἄλλο, δ] ἄλλον δὲ A^c, ἄλλο δὲ Bonitz, ἄλλο δ' δ... ἢ Vahlen. — 27 τοῦτου Robortelli: τοῦτο A^c. — 36 φαίνηται A^c. — ἀποδέχεσθαι apogr. 1460^b 1 ποιήσεις Heinsius: ποιήσει A^c. — 5 τε apogr.: δὲ A^c.

ποῖον [ἂν] εἰδῶν ἐστίν, ὧδ' ἂν θεωροῦσιν γένοιτ' ἂν φανερόν. ἐπεὶ γὰρ ἐστὶ μιμητῆς ὁ ποιητῆς ὡσπερανεὶ ζωγράφος ἢ τις ἄλλος εἰκονοποιός, ἀνάγκη μιμῆσθαι τριῶν ὄντων τὸν ἀριθμὸν ἔν τι ἀεὶ, ἢ γὰρ οἷα ἦν ἢ ἔστιν, ἢ οἷα φασιν καὶ δοκεῖ, (ἢ) οἷα εἶναι δεῖ. ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἢ (κυριοῖς ὀνόμασιν ἢ) καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραῖς· καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεως ἐστὶ, δίδομεν γὰρ ταῦτα τοῖς ποιηταῖς. πρὸς δὲ τούτοις οὐχ ἡ αὐτὴ ὀρθότης ἐστὶν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ποιητικῆς οὐδὲ ἄλλης τέχνης καὶ ποιητικῆς. αὐτῆς δὲ τῆς ποιητικῆς διττὴ ἁμαρτία, ἡ μὲν γὰρ καθ' αὐτήν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός. εἰ μὲν γὰρ προελλετο μιμήσασθαι (ἀδύνατα δι') ἀδυναμίαν αὐτῆς, (αὐτῆς) ἡ ἁμαρτία· εἰ δὲ (διὰ) τὸ προελέσθαι μὴ ὀρθῶς ἀλλὰ τὸν ἵππον ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκότα ἢ τὸ καθ' ἐκάστην τέχνην ἁμαρτήματα οἷον τὸ κατ' ἱατρικὴν ἢ ἄλλην τέχνην ὅποιοι οὖν [ἢ] ἀδύνατα πεποιήται, οὐ καθ' ἑαυτήν. ὥστε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα λύειν.

πρῶτον μὲν τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην. ἀδύνατα πεποιήται· ἡμαρτήται, ἀλλ' ὀρθῶς ἔχει, εἰ τυγχάνει τοῦ τέλους τοῦ αὐτῆς· τὸ γὰρ τέλος τηρεῖται, εἰ οὕτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος. παράδειγμα ἢ τοῦ Ἐκτορος δῖωξις. εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον (ἢ μὴ) ἦττον ἐνεδέχeto ὑπάρχειν καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων τέχνην, ἡμαρτήται οὐκ ὀρθῶς· δεῖ γὰρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅπως μηδαμῇ ἡμαρτησθαι. ἔτι ποτέρων ἐστὶ τὸ ἁμαρτήματα, τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἢ κατ' ἄλλο συμβεβηκός; ἔλαττον γὰρ, εἰ μὴ ἦδει ὅτι ἔλαρος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ εἰ ἀμμητῶς ἔγραψεν. πρὸς δὲ τούτοις

7 ποῖον εἰδῶν apogr. — 9 τὸν ἀριθμὸν apogr.: τῶν ἀριθμῶν A^o. — 11 ἢ add. apogr. — κυριοῖς ὀνόμασιν ἢ add. Vahlen. — 17 κατ' ἀδυναμίαν, αὐτῆς Heinsius. — 18 εἰ apogr.: ἢ A^o. — 19 ἄμ' ἄμφω Vahlen. — 21 ὅποιοι οὖν post πεποιήται exaratum in A^o, ἢ ἀδύνατα πεποιήται induxit Düntzer. — 24 εἰ ἀδύνατα Vahlen. — 26 τηρεῖται M. Schmidt: εἴρηται A^o. — 28 ἢ μὴ add. Ueberweg. — 29 ἡμαρτήται Ald.: ἡμαρτησθαι A^o.

ἐὰν ἐπιτιμᾶται ὅτι οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ' ἴσως <ὡς> δεῖ — οἶον 35
καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἶνος δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην
δὲ οἶοι εἶσιν — ταύτη λυτέον. εἰ δὲ μηδετέρως, ὅτι οὕτω
φασίν· οἶον τὰ περὶ θεῶν, ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον οὕτω
λέγειν οὔτ' ἀληθῆ, ἀλλ' ἔτυχεν ὥσπερ † Ξενοφάνη, ἀλλ' 1461^a
οὐν φασί. τὰ δὲ ἴσως οὐ βέλτιον μὲν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν,
οἶον τὰ περὶ τῶν ὄπλων, «ἔγχεα δέ σφιν Ὅρθ' ἐπὶ σαυρω-
τῆρος» οὕτω γὰρ τὸτ' ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί.
περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἢ μὴ καλῶς ἢ εἴρηται τινι ἢ πέπρακται, 5
οὐ μόνον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἢ εἰρημένον
βλέποντα, εἰ σπουδαῖον ἢ φαῦλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράτ-
τοντα ἢ λέγοντα πρὸς ὃν ἢ ὅτε ἢ ὅτω ἢ οὗ ἔνεκεν, οἶον ἢ
μεῖζονος ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται, <ἢ> μεῖζονος κακοῦ, ἵνα ἀπο-
γένηται. τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὀρθῶτα δεῖ διαλύειν, οἶον 10
γλώττη «οὐρήας μὲν πρώτον» ἴσως γὰρ οὐ τοὺς ἡμίονους
λέγει ἀλλὰ τοὺς φύλακας· καὶ τὸν Δόλιον «ὅς ῥ' ἦ τοι εἶδος
μὲν ἔην κακός» οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον ἀλλὰ τὸ πρόσωπον
αἰσχροῦν, τὸ γὰρ εὐειδὲς οἱ Κρηῖτες εὐπρόσωπον καλοῦσι· καὶ
τὸ «ζωρότερον δὲ κέραιε» οὐ τὸ ἄκρατον ὡς οἰνόφλυξιν ἀλλὰ 15
τὸ θάπτον. τὰ δὲ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται, οἶον «πάντες
μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες <ἵπποκορυσταὶ> Εὐδὸν παννύ-
χοι» ἅμα δὲ φησιν «ἦ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρη-
σειεν, Αὐλῶν συρίγγων θ' ὄμαδον» τὸ γὰρ πάντες ἀντι
πολλοὶ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται, τὸ γὰρ πᾶν πολὺ τι· καὶ 20
τὸ «οἷη δ' ἄμμορος» κατὰ μεταφορὰν, τὸ γὰρ γνωριμώτατον
μόνον. κατὰ δὲ προσωδίαν, ὥσπερ Ἰππίας ἔλκεν ὁ Θάσιος
τὸ «διδόμεν (διδόμεν) δέ οἱ» καὶ «τὸ μὲν οὗ (οὐ) κατα-

34 ὡς add. Vahlen. — 37 οὕτω apogr.: οὔτε A°. 1461^a
1 Ξενοφάνη A°: Ξενοφάνης apogr. ὡς παρὰ Ξενοφάνει Ritter,
fort. οἱ περὶ Ξενοφάνη. — 2 οὐν Tyrwhitt: οὐ A° οὕτω Spengel.
— 7 εἰ apogr.: ἢ A°. — 9 ἢ om. A° pr. m. — 16 τὰ Spengel:
τὸ A°. — πάντες Gräfenhan: ἄλλοι A°. — 19 ἀντι τοῦ apogr. —
23 διδόμεν et οὐ addidimus.

πύθεται ὕμβρω.» τὰ δὲ διαιρέσει, οἶον Ἐμπεδοκλῆς «αἴψα δὲ
 25 θνήτ' ἐφύοντο τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' <εἶναι> Ζωρά τε
 πρὶν, κέρητο.» τὰ δὲ ἀμφιβολία, «παρώχημεν δὲ πλέω νύξ.»
 τὸ γὰρ πλέω ἀμφιβολόν ἐστιν. τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς
 λέξεως· (ὅσα πο)τῶν κεκραμένων οἶνον φασὶν εἶναι, [ὅθεν
 πεποῖηται «κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο»,] καὶ χαλκίας τοὺς
 30 τὸν σίδηρον ἐργαζομένους, ὅθεν εἴρηται ὁ Γανυμήδης Ἐπί
 οἰνοχοεῦει, οὐ πινόντων οἶνον. εἴη δ' ἂν τοῦτο γε <καὶ>
 κατὰ μεταφοράν. δεῖ δὲ καὶ ὅταν ὄνομά τι ὑπεναντιώματι
 δοκῇ σημαίνειν, ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν σημήνῃε τοῦτο ἐν
 τῷ εἰρημένῳ, οἶον ἐν τῷ «τῆ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος» τὸ
 35 ταύτῃ κωλυθῆναι ποσαχῶς ἐνδέχεται· ὡδὲ ἢ ὡς μάλιστ' ἂν
 1461^b τις ὑπολάβοι; κατὰ τὴν κατασκευὴν ἢ ὡς Γλαύκων λέγει, ὅτι
 ἔνια ἀλόγως προυπολαμβάνουσιν καὶ [αὐτοὶ καταψηφισάμενοι
 συλλογίζονται καὶ] ὡς εἰρηκότος ὃ τι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν
 ὑπεναντιὸν ἢ τῆ αὐτῶν οἴησει. τοῦτο δὲ πέπονθε τὰ περὶ
 5 Ἰκάριον. οἴονται γὰρ αὐτὸν Λάικωνα εἶναι· ἄποπον οὖν τὸ
 μὴ ἐντυχεῖν τὸν Τηλέμαχον αὐτῷ εἰς Λακεδαιμόνα ἐλθόντα.
 τὸ δ' ἴσως ἔχει ὡσπερ οἱ Κεφαλήνές φασί· παρ' αὐτῶν γὰρ
 γῆμαι λέγουσι τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ εἶναι Ἰκάδιον ἀλλ' οὐκ Ἰκά-
 ριον. δι' ἀμάρτημα δὲ τὸ πρόβλημα <εἶναι> εἰκὸς ἐστίν.
 10 ὅλως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν πρὸς τὴν ποιήσιν ἢ πρὸς τὸ βέλ-
 τιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν. πρὸς τε γὰρ τὴν ποιήσιν
 αἰρετώτερον πιθανὸν ἀδύνατον ἢ ἀπίθανον <δυνατόν>· καὶ

26 fort. κέρητα. — πλέων apogr. πλέων Ald. — 27 πλείω
 A^c. — 28 οἶον ὅσα ποτῶν Ueberweg. — exempla ὅθεν . . . κα-
 σσιτέροιο et ὅθεν . . . οἶνον locum mutare iussit Madius. — 31
 καὶ add. Heinsius. — 33 ἐν τῷ] τὸ A^c. — 35 ἐνδέχεται ὡδὲ, ἢ ὡς
 μάλιστ' ἂν τις ὑπολάβοι vulgo. 1461^b 2 ἔνιοι Victorius. — 3
 εἰρηκότος Castelvetro: εἰρηκότες A^c, fort. καὶ αὐτοὶ παραλογι-
 σάμενοι ὡς εἰρηκότος. — 9 δι' ἀμ . . . ἐστίν in margine adiecta
 esse videntur, aequae atque οὔτω τε . . . γίνεσθαι (v. 16). — εἶναι
 add. Hermann. — 12 δυνατόν ante καὶ ita addidimus ut in
 lacuna οὐκ ἂν εἴη τοὺς ἀθλητὰς scripta fuisse putaremus.

δυνατὸν * * τοιούτους εἶναι, οἷον Ζεῦξις ἔγραφεν, ἀλλὰ βέλ-
 τιον· τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν. πρὸς <δ> ἄ φασιν, 15
 τᾶλογα· οὕτω τε καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογόν ἐστιν· εἰκὸς γὰρ
 καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι. τὰ δ' ὑπεναντία <ἢ ἀνομοί->
 ως εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγοι,
 εἰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὠσαύτως, † ὥστε καὶ αὐτὸν
 ἢ πρὸς ἅ αὐτὸς λέγει ἢ ὃ ἂν φρόνιμος ὑποθῆται. ὀρθή δ' 20
 ἐπιτιμήσις καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὐσῆς
 μηθὲν χρήσῃται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεί, ἢ
 τῇ πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὁρέστη τοῦ Μενελάου. τὰ μὲν οὖν
 ἐπιτιμήματα ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσι, ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα ἢ
 ὡς ἄλογα ἢ ὡς βλαβερά ἢ ὡς ὑπεναντία ἢ ὡς παρὰ τὴν 25
 ὀρθότητά τὴν κατὰ τέχνην. αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων
 ἀριθμῶν σκεπτεῖται, εἰσὶν δὲ δώδεκα.

26 πότερον δὲ βελτίων ἢ ἐποποιικὴ μίμησις ἢ ἡ τραγικὴ,
 διαπορήσειεν ἂν τις. εἰ γὰρ ἡ ἤττον φορτικὴ βελτίων, τοιαύτη
 δ' ἢ πρὸς βελτίους θεατὰς ἐστὶν ἀεὶ· λίαν δὴλον ὅτι ἡ ἅπαντα 30
 μιμουμένη φορτικὴ· ὡς γὰρ οὐκ αἰσθανομένων ἂν μὴ αὐτὸς
 προσθῆ, πολλὴν κίνησιν κινουῦνται, οἷον οἱ φαῦλοι ἀλύηται
 κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέη μιμεῖσθαι, καὶ ἔλκοντες τὸν κορυ-
 φαῖον, ἂν Σκύλλαν ἀλύωσιν· ἢ μὲν οὖν τραγωδία τοιαύτη
 ἐστίν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρους αὐτῶν ᾤοντο ὑπο- 35
 κριτὰς, ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα πλῆθικον ὁ Μυνησκος
 τὸν Καλλιππίδην ἐκάλει, τοιαύτη δὲ δόξα καὶ περὶ Πινδάρου 1462^a
 ἦν· ὡς δ' οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὐτούς, ἢ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν
 ἐποποιίαν ἔχει. τὴν μὲν οὖν πρὸς θεατὰς ἐπιεικῆς φασιν

15 δ' add. Ueberweg. — 17 ὑπεναντίας εἰρ. Twining. —
 19 ὥστε καὶ αὐτόν] fort. οὕτως τε καὶ εἰ καθ' αὐτόν. — 20 φρό-
 νιμος apogr.: φρόνημον A^c. — 21 ἀλογία καὶ μοχθηρία Vahlen.
 — 28 βελτίων apogr.: βελτίων A^c. — 30 ἀεὶ λίαν Vahlen: δει-
 λίαν A^c. — λίαν . . . φορτικὴ in margine adiecta esse videntur.
 — 32 κινουῦνται apogr.: κινουῦντα A^c. 1462^a 2 ἔχουσι apogr.:
 δ' ἔχουσι A^c.

εἶναι, <ἐπει> οὐδὲν δέονται τῶν σημάτων, τὴν δὲ τραγικὴν
 5 πρὸς φαύλους· εἰ οὖν φορτικὴ, χείρων δῆλον ὅτι ἂν εἴη.

πρῶτον μὲν οὐ τῆς ποιητικῆς ἢ κατηγορίας ἀλλὰ τῆς
 ὑποκριτικῆς, ἐπει ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ διαφω-
 δοῦντα, ὅπερ [ἔστι] Σωσίστρατος, καὶ ἄδοντα, ὅπερ ἐποίει Μνασί-
 θεος ὁ Ὀπούντιος. εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπαντα ἀποδοκιμαστέα,
 10 εἴπερ μὴδ' ὄρησις, ἀλλ' ἢ φαύλων, ὅπερ καὶ Καλλιππίδῃ ἐπε-
 τιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις, ὡς οὐκ ἔλενθέρως γυναικῶς μιμουμέ-
 νων. ἔτι ἢ τραγωδία καὶ ἄνευ κινήσεως ποιεῖ τὸ αὐτῆς,
 ὡσπερ ἢ ἐποποιία· διὰ γὰρ τοῦ ἀναγνώσκειν φανερὰ ὅποια
 τίς ἐστίν· εἰ οὖν ἐστὶ τὰ γ' ἄλλα κρείττων, τοῦτό γε οὐκ

15 ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν. ἔπειτα διότι πάντ' ἔχει ὅσαπερ
 ἢ ἐποποιία, καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ ἔξεστι χρῆσθαι, καὶ ἔτι οὐ
 μικρὸν μέρος τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὄψιν, δι' ἧς αἱ ἡδοναὶ
 συνίστανται ἐναργέστατα. εἶτα καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει καὶ ἐν
 τῇ ἀναγνώσει καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων. ἔτι τῷ ἐν ἐλάττω μῆκει
 1462^b τὸ τέλος τῆς μιμήσεως εἶναι· τὸ γὰρ ἀθροώτερον ἤδιον ἢ
 πολλῶν κειραμένον τῷ χρόνῳ, λέγω δ' οἶον εἴ τις τὸν Οἰδί-
 πουν θεῖη τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἢ Ἰλιάς. ἔτι
 ἤττον [ἦ] μιὰ μίμησις ἢ τῶν ἐποποιῶν σημειῖον δέ, ἐκ γὰρ
 5 ὅποιασούν μιμήσεως πλείους τραγωδία γίνονται· ὥστε ἐὰν
 μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον μῦθον
 φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ τοῦ μέτρου μῆκει ὑδαρῆ, λέγω
 δὲ οἶον . . . ἐὰν <δ'> ἐκ πλείονων πράξεων ἢ συγκεκριμένη
 ὡσπερ ἢ Ἰλιάς, ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη, καὶ ἢ Ὀδύσσεια,
 10 <ἀ> καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος· καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα

4 ἐπει addidi praeunte Victorio qui οὐ inseruit. — 5 εἰ apogr.:
 ἢ A°. — 8 ἐστὶ induxit Spengel. — ἄδοντα] διαδόντα A° διαδόντα
 apogr. — 15 διαφέρει διότι Vahlen. — 17 τῷ μέτρῳ, conf. 1459^a
 18. — 17 τὴν ὄψιν Ald. τὰς ὄψεις A°, δι' αἷς vel αἷς coni. Vahlen.
 — 19 ἀναγνώσει Madius: ἀναγνωρίσει A°. 1462^b 1 ἤδιον ἢ
 Madius: ἠδονῆ A°. — 3 θεῖη θεῖη A°. — 4 ἦ del. Ald. — 10 ἀ
 add. apogr. — ταῦτα τὰ Ald.: τοιαῦτ' ἄττα A°.

συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως
 μίμησις. εἰ οὖν τούτοις τε διαφέρει πᾶσιν καὶ ἔτι τῷ τῆς
 τέχνης ἔργῳ — δεῖ γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν ποιεῖν αὐτὰς
 ἀλλὰ τὴν εἰρημένην — φανερόν ὅτι κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον
 τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς ἐποποιίας.

15

περὶ μὲν οὖν τραγωδίας καὶ ἐποποιίας, καὶ αὐτῶν καὶ
 τῶν εἰδῶν καὶ τῶν μερῶν, καὶ πόσα καὶ τί διαφέρει, καὶ
 τοῦ εὖ ἢ μὴ τίνες αἰτίαι, καὶ περὶ ἐπιτιμήσεων καὶ λύσεων,
 εἰρήσθω τσαῦτα.

18 ἢ apogr.: εἰ A^o.

Περὶ κωμωδίας.

1. Arist. rhet. I, 11 p. 1372^a 1 διώριστα περὶ γελοίων χωρὶς ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς. *ibid.* III, 18 p. 1419^b 5 εἴρηται πόσα εἶδη γελοίων ἐστὶν ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς.

5 2. Excerpta ex Aristotelis libro apud Anonymum Περὶ κωμωδίας in cod. Coisliniano 120: Κωμωδία ἐστὶ μίμησις πράξεως γελοίας καὶ ἀμοίρου μεγέθους τελείου χωρὶς ἐκάστῳ τῶν μορίων ἐν τοῖς εἶδεσι δρῶντος καὶ <οὐ> δι' ἀπαγγελίας, δι' ἡδονῆς καὶ γέλωτος περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθη-
10 μάτων κάθαρσιν. ἔχει δὲ μητέρα τὸν γέλωτα.

γίνεται δὲ ὁ γέλως ἀπὸ τῆς λέξεως καὶ ἀπὸ τῶν πραγμάτων. ἀπὸ τῆς λέξεως κατὰ ὁμωνυμίαν, συνωνυμίαν, ἀδολεσχίαν, παρωνυμίαν (παρὰ πρόσθεσιν καὶ ἀφαιρέσιν), ὑποκόρισμα, ἐξαλλαγὴν (φωνῆ, τοῖς ὁμογενέσι), σχῆμα λέξεως. ὁ ἐκ τῶν
15 πραγμάτων γέλως ἐκ τῆς ὁμοιώσεως (χρησίμει πρὸς τὸ χειρὸν, πρὸς τὸ βέλτιον), ἐκ τῆς ἀπάτης, ἐκ τοῦ ἀδυνατοῦ, ἐκ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἀνακολούθου, ἐκ τοῦ παρὰ προσδοκίαν, ἐκ τοῦ χρῆσθαι φορτικῇ ὀρχήσει, ὅταν τις τῶν ἐξουσίαν ἐχόντων παρῆς τὰ μέγιστα φανλότητα λαμβάνη, ὅταν ἀσυνάρτητος ὁ
20 λόγος ἦ καὶ μηδεμίαν ἀκολουθίαν ἔχων.

διαφέρει ἡ κωμωδία τῆς λαιδορίας, ἐπεὶ ἡ μὲν λαιδορία ἀπαρακαλύπτως τὰ προσόντα κατὰ διέξειςιν, ἡ δὲ δεῖται τῆς καλουμένης ἐμφάσεως. ὁ σκώπτων ἐλέγχειν θέλει ἀμαρτήματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. συμμετρία τοῦ φόβου θέλει εἶναι ἐν ταῖς τραγωδίαις καὶ τοῦ γελοίου ἐν ταῖς κωμωδίαις.

7 γελοίου cod. — ἐκάστου cod., v. 1449^b 26. — 14 ἐξαλλαγὴν cod. — 19 φανλότητα Bergk. — 24 σύμμετρα cod.

κωμῳδίας ὕλη· μῦθος, ἦθος, διάνοια, λέξεις, μέλος, ὄψις. μῦθος κωμικός ἐστὶν ὁ περὶ γελοίας πράξεις ἔχων τὴν σύστασιν. ἦθη κωμῳδίας τὰ τε βωμολόχα καὶ τὰ εἰρωνικά καὶ τὰ τῶν ἀλαζόνων. διανοίας μέρη δύο, γνώμη καὶ πίστις.

κωμική ἐστὶ λέξις κοινή καὶ δημώδης. δεῖ τὸν κωμω- 5
δοποιὸν τὴν πάτριον αὐτοῦ γλῶσσαν τοῖς προσώποις περι-
τιθέναι, <τῷ δὲ ξένῳ> τὴν [δὲ] ἐπιχώριον αὐτῷ ἐκείνῳ.

μέλος τῆς μουσικῆς ἐστὶν ἴδιον, ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς
αὐτοτελεῖς ἀφορμὰς δεήσει λαμβάνειν. ἡ ὄψις μεγάλην χρεῖαν
τοῖς δράμασι <πρὸς> τὴν ψυχαγωγίαν παρέχει. ὁ μῦθος καὶ 10
λέξις καὶ τὸ μέλος ἐν πάσαις κωμῳδαῖς θεωροῦνται, διά-
νοιαὶ δὲ καὶ ἦθος καὶ ὄψις ἐν ὀλίγαις.

μέρη τῆς κωμῳδίας τέσσαρα· πρόλογος, χορικὸν, ἐπεισο-
δίον, ἔξοδος. πρόλογός ἐστὶν μῦθιον κωμῳδίας τὸ μέχρι
τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ. χορικόν ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ χοροῦ μέλος 15
ἄδόμενον ὅταν ἔχη μέγεθος ἑκανόν. ἐπεισοδίον ἐστὶ τὸ με-
ταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. ἔξοδος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον
τοῦ χοροῦ.

3. Simplic. in categ. p. 43a 13 Brandis. καὶ γὰρ καὶ ὁ
Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς συνώνυμα εἶπεν εἶναι ἄν 20
πλείω μὲν τὰ ὀνόματα λόγος δὲ ὁ αὐτός, οἷα δὴ ἐστὶ τὰ
πολυνώνυμα τό τε λώπιον καὶ ἱμάτιον καὶ τὸ φᾶρος. conf.
Arist. rhet. III 2.

4. Antiatticista in Bekkeri anecdotis 101, 32 κιντότα-
τον: Ἀριστοτέλης περὶ ποιητικῆς. «τὸ δὲ πάντων κιντότατον.» 25

9 δεήσει cod., v. 1450^b 16. — 10 ψυχαγωγίαν] συμφωνίαν
cod. τῆ ψυχαγωγία Bernays, v. 1450^b 17. — 11 fort. διάνοια.

INDEX.*

Ἀγάθων 56^a 19, 24, 30. — ἄν-
 θρος 51^b 22. — Ἀχιλλεύς 52^b 14.
 ἄγων 50^b 19, 51^a 6, 54^a 27.
 ἀήθεις τραγωδία 50^a 26.
 οἱ Αἰαντες 56^a 1.
 αἰνίγμα 58^a 25.
 Αἰσχύλος 49^a 16. — Μυσοί 60^a
 33. — Νιόβη 56^a 17. — Προ-
 μηθεύς 56^a 2. — Φιλοκλήτης
 58^b 22. — Φορκίδες 56^a 2. —
 Χοηφόροι 55^a 5.
 Ἀλκμαίων 53^a 19, 53^b 23.
 ἀμφιβολία 61^a 26.
 ἀναγνωρίσεις 50^a 37, 52^a 30. —
 εἶδη ἀναγνωρίσεως 54^b 19.
 ἀνάλογον 57^b 16.
 ἀπλοῦς μῦθος 51^b 34, 52^a 15.
 52^b 33, 53^a 13. — ἀπλοῦν
 ὄνομα 57^a 31. — ἀπλοῦν μέ-
 τρον 49^b 12.
 ἀποκοπή 58^b 2.
 ἀπόπλους (tragedia) 59^b 37.
 ἄρθρον 57^a 6.
 Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἐκδεδομέ-
 νοις λόγοις 54^b 18. — ἐν τοῖς
 περὶ ᾄτητικῆς 56^a 35.
 Ἀριστοφάνης 48^a 27.
 Ἀριφραδῆς 58^b 31.
 ἀρμονία 47^a 22. — ἀρμ. λεκτικῆ
 49^a 26.
 ἄρρενα — θήλα — τὰ μεταξὺ
 58^a 9.

Ἀστυδάμαντος Ἀλκμαίων 53^b 31.
 ἀσλητική 47^a 15, 24. — αὐλοῦσι
 Σκύλλαν 61^b 34.
 αὐτοσχεδιάσματα 48^b 23, 49^a 9.
 ἀφηρημένον ὄνομα 58^a 5.
 ἄφρονον 56^b 28.

βαρβαρισμός 58^a 25.
 βαρύτης — ὀξύτης — μέσον 56^b
 33.

γελιοῦν 49^a 31. p. 42 huius
 edit.
 Γλαύκων 61^b 1.
 γλῶττα 57^b 4, 59^a 10, 61^a 11.
 γραφικῆ 50^a 34, γραφεῖς 48^a 5.

δασύτης — ψιλότης 56^b 31.
 δέσις τραγωδίας 55^b 27.
 Δηλιάς 48^a 14.
 διαίρεσις 61^a 24.
 διάλεκτος 49^a 25, 58^b 6, 33.
 διάνοια 50^a 6, 50^b 4, 11, 56^a 34.
 — διανοίας μέρη 56^a 37. —
 διάνοιαι 50^a 30.
 διήγησις 56^b 12. — διηγηματικῆ
 μίμησις 59^a 17, 59^b 33, 36.
 διθύραμβος 48^a 15, 59^a 10. —
 διθύραμβικῶν ποιήσις 47^b 25.
 — διθύραμβοποιητικῆ 47^a 15.
 Δικαιογένης ἐν Κυπρίοις 55^a 1.
 Διονύσιος 48^a 6.

* numeros paginarum editionis Bekkerianae ita adscripsi,
 ut duos priores ordines reseccarem, unde 56^a significat pag. 1456^a.

διπλοῦς μῦθος 53^a 13, 31. —
διπλά ὀνόματα 57^a 12, 32.
59^a 9.

δρᾶμα ὄθεν καλεῖται 48^a 28. —
δραματικά μιμήσεις 48^b 35.
Δωρεῖς ἀντιποιοῦνται τραγω-
δίας καὶ κωμῳδίας 48^a 29.

ἐγκόμια 48^b 27.

εἰκονογράφοι 54^b 9. — εἰκόνες
νεκρῶν 48^b 10.

ἐκκλητικῶν 54^a 4.

ἐλεγειοποιοί 47^b 14.

ἐλευθέρων 52^b 37. 53^b 2, 16. —
ἐλεος 53^a 5.

Ἑλλή (tragoedia) 54^a 7.

ἐμβόλιμα 56^b 30.

Ἐμπειδοκλῆς 47^b 18. 57^b 25.
58^a 6. 61^a 24.

ἐντολή 56^b 11.

ἐξαιλαγαί 58^b 2. — ἐξηλλαγμέ-
νον ὄνομα 58^a 6.

Ἔξαμετρα 49^a 25. — ἡ ἐν ἔξα-
μέτροις μιμητικὴ 49^b 21.

Ἐξάχρονοι τὸν διθύραμβον 49^a
11.

Ἐξοδος χοροῦ 52^b 22.

ἐπεισόδιον 49^a 27. 52^b 20. 56^a
32. — ἐπεισοδιῶν 55^b 2. —

ἐπεισοδιώδης μῦθος 51^b 34.
ἐπέκτασις 58^b 2. — ἐπεκτετα-
μένα ὀνόματα 58^a 3.

Ἐπίχαρμος 48^a 32. 49^b 6.

ἐποποιία 47^a 14. — τί διαφέρει
τραγωδίας 49^b 10. 59^b 18, 24.

61^b 28. — μνησέται ἐπεισο-
δοῖς 55^b 17. — ἐποποιίας

εἶδη καὶ μέρη 58^b 10. 59^b 8.
ἔπη 49^a 5. 60^a 18. — ἐποποιοί

47^b 14.

ἐρμηγεία 50^b 15.

Ἐνκλειδης ὁ ἀρχαῖος 58^b 7.

Ἐυριπίδης 53^a 23, 28. 56^a 17,
27. 60^b 35. — Ἰφιγένεια ἐν

Αὔλιδι 54^a 31. — Ἰφιγένεια

ἐν Ταύροις 52^b 6. 54^a 7. 54^b
31. 55^a 19. 55^b 10. — Κρυσφόν-

της 54^a 5. — Μελανίππη 54^a
30. — Μῆδεια 53^b 27. 54^b 1.

61^b 22. — Ὀρέστης 54^a 28.
61^b 23. — Τρωάδες 59^b 8.

Φιλοκτήτης 58^b 24. — Φινεί-
δαι 55^a 10.

Εὐρύπυλος 59^b 6.

Ζεῦξις 50^a 27. 61^b 14.

Ἠγήμων ὁ Θάσιος 48^a 12.

ἠδονὴ ἀπὸ τραγωδίας ἢ κωμω-
δίας 53^a 35. 53^b 10. 62^b 13.

ἠδυσμένος λόγος 49^b 28.

ἠῦθος 50^b 8. — ἠῦθη 50^a 5. 50^b
3. 54^a 15. — ἠῦθικὴ τραγωδία

56^a 2.

ἠμίφωνον 56^b 25.

Ἡρακλῆς 51^a 19.

Ἡρόδοτος 51^b 3.

Ἡρώακι 48^b 33. 59^a 10. — Ἡρωί-
κὸν μέτρον 59^b 32, 34. —

Ἡρῶς 60^a 3.

Θαυμαστόν 60^a 13.

Θέατρα 49^a 9. 53^a 33.

Θεοδέκτον Ἀργυεύς 52^a 28. 55^b
31. Τυδεύς 55^a 9.

Θησῆς 51^a 19.

Θυέστης 53^a 11, 20.

Ἰαμβεῖον 48^b 31. 49^a 20, 24. 58^b
19. 59^a 11, 12. 59^b 37. — Ἰάμ-

βαν ποιηταί 48^b 33. 49^a 4. —
Ἰαμβικὴ ἰδέα 49^b 8.

ἰδέα 50^b 34. 56^b 3. 58^b 18. —
ἰδέα ἀνίγματος 58^a 25.

Ἰδιωτικόν 58^a 21, 31. 58^b 4. 59^a 3.

Ἰλλον πέρις 56^a 16. 59^b 7.

Ἰλιάς μικρά 59^b 3, 5.

Ἰλλυριοί 61^a 4.

Ἰππίας ὁ Θάσιος 61^a 22.

ἱστορία 59^a 22.

κάθαρσις 49^b 27.
 καθόλου ἐπιθέσθαι 55^b 2.
 Καλλιπίδης 62^a 1, 11.
 Καρύνου Ἀμφιάραος 55^a 27. —
 Θυέστης 54^b 23.
 Καρχηδονίων μάχη 59^a 26.
 Κεφαλήνες 61^b 7.
 κισθαριστική 47^b 16.
 Κλεοφῶν 48^a 12. 58^a 20.
 κλεψύδρα 51^a 8.
 κόμμος 52^b 25.
 κορυφαῖος 61^b 33.
 κόσμος 57^b 2. 58^a 32. 59^a 15.
 Κράτης 49^b 8.
 Κρήτες 61^a 14.
 ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας 59^b 2, 5.
 κύριον ὄνομα 57^b 1. — ποιεῖ
 τὴν σαφήνειαν 58^a 33.
 καμφοδία 61^a 14, 26. p. 42—43.
 — ὅθεν καλεῖται 48^a 35. —
 κωμωδία ἀντιποιοῦνται οἱ
 Μεγαρεῖς 48^a 30. 49^b 7. —
 κωμωδία ἐστὶ μίμησις ἀλκοῦ
 49^a 30. — ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν
 49^b 1. — κωμωδοποιοὶ 49^a 4.

Λάκωναι (tragoedia) 59^b 7.
 λέξις 49^b 34. 50^b 13. 60^b 3.
 — λέξεως μέρος 56^b 20. — λέξ.
 εἶδη 56^b 9. — λέξ. ἀρετή 58^a
 18. — λέξεις 50^a 30. — λε-
 κτικόν 49^a 24. — λεκτική ἀρ-
 μονία 49^a 26.
 λευκογραφήσας εἰκόνα 50^a 35.
 λόγος 57^a 23.
 λύσις τραγωδίας 54^a 37. 55^b 30.
 56^a 10. — λύσεις προβλημά-
 των 60^b 6.

Μάγνης 48^a 33.
 μεγαλεῖα 57^a 36.
 Μεγαρεῖς ἀντιποιοῦνται τῆς κω-
 μωδίας 48^a 30.
 μέθοδος 47^a 12. 56^a 36.
 μελοποιία 49^b 35. 50^b 16.

μεταφορά 57^b 7. 61^a 16. ἀρ-
 μοῦται λαμβεῖσις 59^a 11. με-
 ταφορικός 59^a 6.
 μέτρα 48^b 21. — μετρικά 56^b
 34, 38.
 μῆκος τραγωδίας 51^a 6. — ἐπο-
 ποιίας 59^b 19.
 ἀπὸ μηχανῆς 54^b 2.
 μίμησις 47^a 16. — μιμήσεως δια-
 φοραὶ 47^a 17. 48^a 23. — μι-
 μητικὰ τέχνη 51^a 29. 59^a 18.
 — μίμησις φορτική 61^b 29.
 — τὸ μιμῆσθαι σύμφυτον
 τοῖς ἀνθρώποις 48^b 6. — μι-
 μουμένους passive 48^a 23.
 μῦμοι 47^b 11.
 Μύθος ἀνδριάς 52^a 9.
 Μνασίθεος ὁ Ὀπούντιος 62^a 10.
 μῦθος 50^a 5. 50^b 2. 59^a 18. —
 μῦθον μῆκος 51^a 5. — μῦθον
 μέρος 52^b 9. — μῦθος ἀπλούς,
 διπλούς, παρεπιλημένος 53^a
 13. 53^b 21. — μῦθενμα 60^a 30.
 μύστρος μῦθος 62^b 6.
 Μυννίσκος 61^b 36.

Νεοπτόλεμος 50^b 6.
 τῶν νέων αἱ τραγωδία 50^a 23.
 Νικοχάρης 48^a 13.
 νόμον ποιήσις 47^a 26. 48^a 15.

Ξέναρχος 47^b 10.
 τὸ ξενικόν τῆς λέξεως 58^a 22.
 Ξενοφάνης 61^a 1.

Ὀδυσσεὺς τραυματίας 53^b 32.
 — Ὀδυσσεὺς ψευδάγγελος
 55^a 14.
 Ὅμηρος 47^b 18. 48^a 12, 22. 48^b
 34. 54^b 15. 58^b 7. 59^a 31.
 59^b 13. 60^a 6, 20.
 Πλιάς 49^a 1. 51^a 28. 56^a 13.
 57^a 29. 59^b 3, 14. 61^b 9.
 — τὰ περὶ τὸν ἀπόπλον
 54^b 2. — νεῶν κατάλογος

- 59^a 3, 6. — Ἐκτορος δὲ
αἶψαι 60^a 16. 60^b 27.
A 1: 56^b 16. A 11: 57^b
35. A 50: 61^a 11. B 272:
57^b 12. E 393: 53^a 8.
I 202: 61^a 15. K 152:
61^a 3. K 251: 61^a 26.
K 316: 61^a 12. P 265:
58^b 31. Σ 489: 61^a 21.
T 234: 61^a 30. T 270:
61^a 34. Φ 297: 61^a 23.
Φ 592: 61^a 29. Ψ 328:
61^a 23.
- Ὀδύσσεια 49^a 1. 51^a 23.
53^a 31. 54^b 26. 55^b 17.
— Ἀλκίον ἀπόλογος 55^a
3. — τὰ Νίπτρα 54^b 30.
60^a 27. — τὰ περὶ τὴν
ἐκθεσιν 60^a 37.
α 185: 57^b 10. ι 515:
58^b 25. ο 16: 61^b 5. υ
259: 58^b 29.
- Μαργίτης 48^b 30, 37.
- ὄλον τί ἐστιν 50^b 26.
ὄμαλὰ ἦθη 54^a 25.
ὄνομα τί ἐστι 57^a 11. — ὄνό-
ματος εἶδη 57^a 31.
- ὄπλον κρίσις (tragoedia) 59^b 6.
ὄρχηστῶν μίμησις 47^a 27. —
ὄρχηστικωτέρα ποίησις 49^a 22.
ὄψις 49^b 32. 50^b 17. 53^b 2, 7.
62^a 18.
- πάθος 52^b 19. 53^b 17. 56^a 38.
— παθήματα 49^b 27. 59^b 12.
— παθητικὴ τραγωδία 56^a 1.
πάροδος χοροῦ 52^b 23.
παρωδία 48^a 13.
- Πανύσων 48^a 6.
πεπλεγμένη πρᾶξις 52^a 17. 52^b
34. 55^b 35.
- πεποιημένα ὀνόματα 57^a 33.
περιπέτεια 50^a 37. 52^a 23.
Πίνδαρος 64^a 1.
πλοκὴ τραγωδίας 56^a 9.
- ποίησις τί ἐστι 47^a 14. — ὄθεν
γεγεννηται 48^b 4. — εὐφροῦς
ἢ μακικοῦ ἢ ποιητικῆ 55^a 32.
— σπουδαιοτέρα ἱστορίας
51^b 6.
- Πολύγνωτος 48^a 6. 50^a 27.
πολιτικὴ 50^b 6.
Πολύειδος 55^a 6. 55^b 11.
προβλήματα 60^b 6.
πρόλογος 49^b 5. 52^b 17.
προσφθία 61^a 22.
πρόσωπον γελοῖον 49^a 34.
Πρωταγόρας 56^b 15.
πρωταγωνιστῆς λόγος 49^a 17.
πῶσις 57^a 18.
πτοχία tragoedia 59^b 7.
- φαρμακῶντα 62^a 7. — φαρμαδία
μικτὴ 47^b 22.
ῥήμα 57^a 14.
ῥήσεις 50^a 30. 56^a 31.
ῥητορικὴ 50^b 6.
ῥυθμοὶ σχηματιζόμενοι 47^a 27.
- ἡ ἐν Σαλαμῖνι μάχη 59^a 26.
σατυρικόν 49^a 19.
Σθένελος 58^a 20.
ἐν Σικελίας ἡ κωμῶδία 48^a 32.
Σίνων fabula 59^b 7.
Σίσυφος 56^a 22.
τὰ ἀπὸ σκηνης 52^b 19.
σκηνογραφία 49^a 18.
σκηνοποιία 50^b 20.
Συλλαν ἀνλόσις 54^a 30.
Σοφοκλῆς 48^a 26. 49^a 18. 56^a
28. 60^b 35. — Ἀντιγόνη 54^a 1.
— Ἥλέκτρα 60^a 32. — Ὀιδί-
πους 52^a 25, 34. 53^b 30. 53^b
30. 54^b 8. 55^a 18. 60^a 31.
62^b 2. — Τηρεὺς 54^b 35. —
Τυρά 54^b 25.
- στάσιμον 52^b 24.
στοιχεῖον 56^b 21.
σύλλαβη 56^b 34.
σύνδεσμος 56^b 38.

- σύνθεις τραγωδίας 52^b 32.
 συρίγγων τέχνη 47^a 26.
 σύστασις 59^b 21. 60^a 3. — σύ-
 στασις πραγμάτων 50^b 23.
 53^a 23.
 σχήματα 62^a 4. — σχηματιζό-
 μενοι ὄνθμοί 47^a 27. — σχή-
 ματα λέξεως 56^b 10.
 Σωκρατικοὶ λόγοι 47^b 11.
 Σωσίστρατος 62^a 8.
 Σώφρων 47^b 10.

 τέλος 50^a 19. — τέλος ποιήσεως
 60^b 25.
 τερατώδες 53^b 9. 56^a 3.
 τετράμετρον 49^a 20. 59^b 37.
 Τιμόθεος 48^a 16.
 τραγωδία τί ἐστίν 47^a 14. 47^b
 26. — τί διαφέρει κωμῳδίας
 48^a 17. — τί διαφέρει ἐπο-
 ποιίας 49^a 10. 56^a 12. — τραγ.
 μεταβάσεις 49^a 35. — τραγ.
 ὄρος 49^b 24. — τραγ. μέρη
 50^a 8. 52^b 15. — τραγ. εἶδη
 55^b 34. — τραγ. τέλος 50^a 23.
 — τραγωδίαι εἰς μίαν ἀκρόα-
 σιν τιθέμεναι 59^b 22. —
 τραγικὴ μίμησις πότερον βελ-
 τίων ἐποποιικῆς 61^b 28.
 τραγικώτατος 53^a 27.
 τραγωδοδιδάσκαλοι 49^a 5.

 ὕδαρῆς μῦθος 62^b 7.
 ὕμνοι 48^b 27.
 ὑπεναντία 61^b 17.
 ὑποκριτικὴ 56^b 10. 62^a 7. —
 ὑποκριταί 49^a 15. 49^b 5. 61^b
 35. — ὑποκριτικά 57^a 21.

 φαλλικά 49^a 11.
 Φθιώτιδες 56^a 2.
 φιλόσοφον 52^b 40. 56^a 23.
 Φιλόξενος 48^a 16.
 φόβος 53^a 6. — φοβερόν 52^b 32.
 53^b 2.
 Φόρμις 49^b 7.
 φορμισσάμενος 60^a 10.
 φωνήεν 56^b 26.

 Χαιρήμων 60^a 2. — Κένταυρος
 47^b 21.
 Χιονίδης 48^a 33.
 χορὸς κωμῳδῶν 49^b 2. — τὰ τοῦ
 χοροῦ 49^a 16.
 χορικόν 52^b 23.
 χορηγία 53^b 8.

 ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ 60^a 20.
 φιλοὶ λόγοι 47^a 28.
 φιλομετρία 48^a 11.
 φιλότης 56^b 32.
 ψόγοι 48^b 27.
 ψυχαγωγεῖ 50^a 36. — ψυχαγω-
 γικόν 50^b 17.

62° 7.
27.
61° 17.
66° 10. 69° 1.
49° 15. 49° 5. 5
μακροτικά 57° 21.
6° 11.
56° 2.
52° 40. 53° 2
48° 16.
6. — φοβερών 52° 2
7.
60° 10.
26.
60° 2. — Κίτινα
33.
49° 2. — τα
16.
23.
8.
60° 21.
47° 23.
48° 11.
32.
27.
60° 36. — φησ
17.

W. S.
Bibliot
3584Zw
T

Grauskala #13

B.I.G.

A 1 2 3 4 5 6 **M** 8 9 10 11 12 13 14 15 **B** 17 18 19

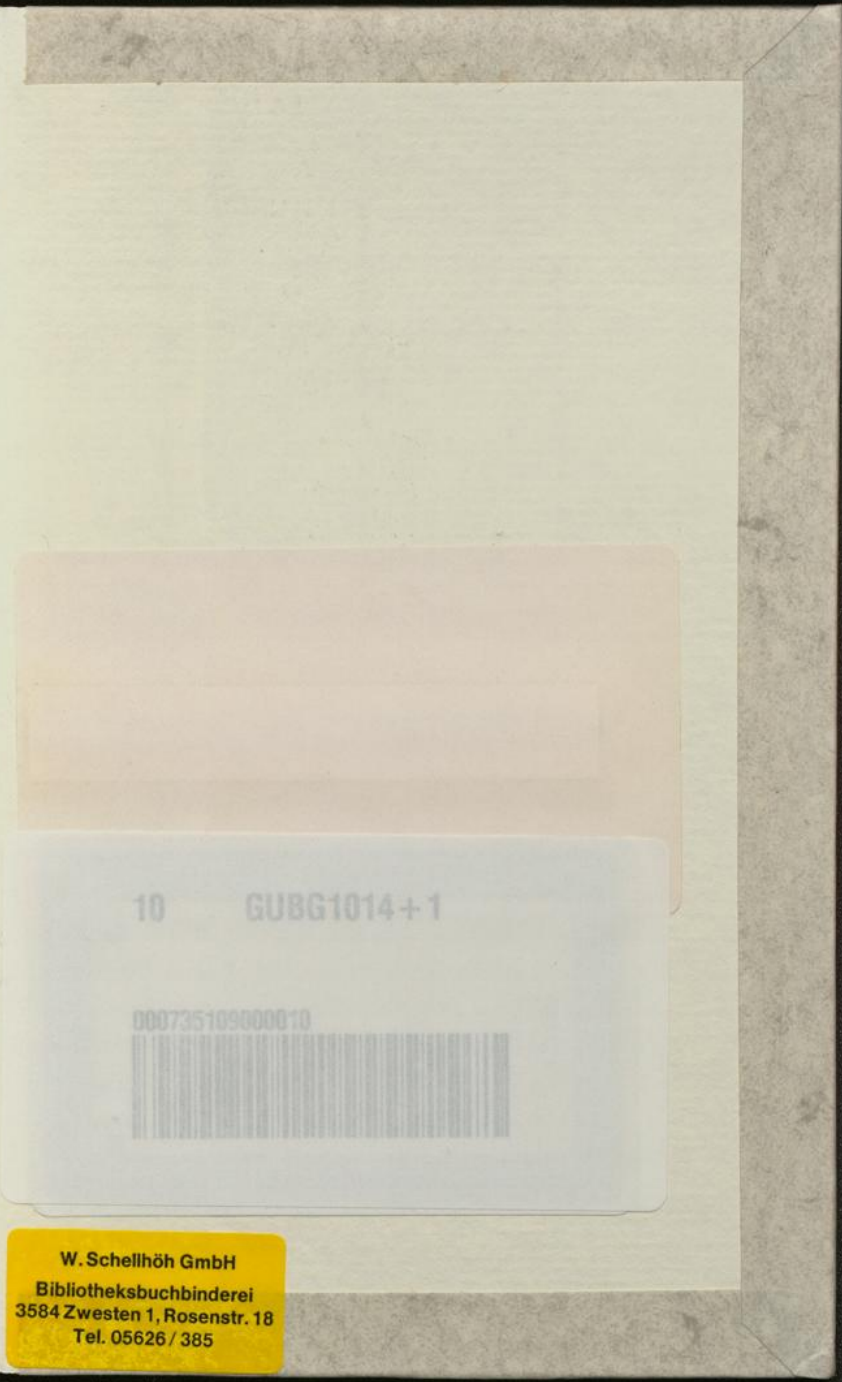
Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

B.I.G.

10 GUBG1014+1

000735109000010

W. Schellhöh GmbH
Bibliotheksbuchbinderei
3584 Zwesten 1, Rosenstr. 18
Tel. 05626 / 385

10 GUBG1014+1

000735109000010

W. Schellh h GmbH
Bibliotheksbuchbinderei
3584 Zwesten 1, Rosenstr. 18
Tel. 05626 / 385

